Година 9-та. Цариградъ, 28 Іуній 1875. Брой 48.

НАПРѢДЪКЪ излѣзва всяка Сѫббота.

Прѣдплата.

За годинѫ, вѫтрѣ въ Държавѫтѫ 1 Турска Лира **Златна.** За 6 мѣсеца половинъ Турска Лира. За година вънъ отъ Държавата 6 бѣли меджидіета. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидіета.

Настоятелитѣ отговарятъ за заплатата и зематъ на 15 едно, като съберѫтъ отъ 5 спомоществованія на горѣ.

НАПРѢДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ, ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсецъ.

Подписката на спомоществованіята става : **Въ Цариградъ** при **Нв. Найденова** Редактора и притяжателя — Агопіанъ-Ханъ № 14.

Статіи и допискы за общеполезны и народны работы са вмѣстяватъ съ благодареніе, но въ всякой случай трѣбва да сѫ снабдени съ потрѣбнытѣ подписы.

За частны извѣстія са плаща по 2 гроша на редъ.

Испращанытѣ за обнародваніе статіи и допискы на задъ са не вращатъ.

На 30-й на този мѣсецъ, Юній, свършва са и второто 6/мѣсечіе на 9-тѫтѫ годинѫ, а отъ началото на Юлія почнува 10-тата година на «Напрѣдъкъ». За туй

1-о Всякой който желае да получава «Напрѣдъкъ» длженъ е да си прѣдплати поне за едно шестмѣсечіе.

2-о Всякой поржчка за повече вѣстници, несвдружена съ прѣдплатѫтѫ имъ поне за три мѣсеца, не ще са зема въ вниманіе и вѣстници нѣма да са испращатъ.

3-е Всякой Настоятель, който събере отъ **петь** *спомоществованія на горѣ, ще ѩма право да задържи отъ стойноститѫ ѩмъ едно на петнадесеть, както и до сега.*

4-о Всякой който събере отъ 4,000 спомоществованія на горѣ, ще получава едно на десеть.

13 Юнія 1875.

Редакціята.

Цариградъ, 27 Юній 1875.

Не бѣше нашето намѣреніе да влѣземъ въ таквъзъ дългъ разправѫ съ «Вѣкъ», когато по положеніето си като публицисти ный изсказахмы своитѣ оцѣненія върху събраніето отъ 2-й Май, което като прѣдставихмы въ всичкѫтѫ му наготѫ, оставихмы на самыйтъ народъ да направи своитѣ заключенія върху него и върху явѫтѫ дѣятелность на «Вѣкъ», и да изрече своѭтѫ прѣсѫдѫ. Но постоянното човъркыне на нѣкои несвоеврѣменны работы отъ този български паразитъ тласѫ ржкѫтѫ ни почти неволно и ный са хванѫхмы о перото за да изразимъ по обстоятелственно своитѣ мысли, понеже горчевината и негодованіето прѣиспълниха сърдцето ни.

Да, ный продължавахмы доволно разправѫтѫ си съ «Вѣкъ», защото глѣдахмы че бѣ нуждно и необходимо за здравиятѫ на народочерковнытѣ ни работы да стигнемъ до тамъ, дѣто да познае всякой и да са увѣри за гыбелнытѣ стремленія на този листъ. И исповѣдвамы тукъ, че отдавна вече намъ е омрьзнѫла тази разправа и отколѣ смы искали да прѣкъснемъ нашитѣ съ «Вѣкъ» разглаголствія.

Но ето че едва сега, когато виждамы че постигнѫхмы това което желаяхмы, когато народътъ разбра цѣльтѫ и намѣреніята на *Вьковцитѣ* и изрече публично своѭтѫ надъ тѣхъ прѣсѫдѫ, ный са осѣщамы поосвободены отъ своитѣ касателно до тѫзи работѫ обязанности и оставямы този листъ свободенъ въ буйныйтъ разгаръ на страстигѣ и вълненіята му, като са отказвамы за напрѣдъ да са занимаваамы исключително съ него. Осрамотеніето което нанесе той самъ на себе си и на своитѣ съ движеніето отъ 2-й Май, ще бѫде, вѣрвамы, спасителенъ урокъ за довѣріето, което трѣбва да дава българскыйтъ народъ на неговытѣ внушенія, а това е за насъ доста.

Въ всичкото продължене на тѫзи разправѫ нашитѣ читатели сѫ забѣлѣжили, че ный имахмы прѣдъ видъ общото добро на народа, и макаръ че са показахмы и въ този случай върли защитници на Екзархіѭтѫ, всякой, вѣрвамы, е разбралъ че ный именно за това защищавамы екзархійското началство, и че поне за минутѫ не смы испустили изъ очи дѣлата на това началство. Редакторитѣ на «Вѣкъ» трѣба да са сѣщатъ, че много врѣме прѣди тѣхъ ный подигнѫхмы серіозенъ гласъ и въспомневахмы на нашето духовенство частно и въобще на екзархійското управленіе оня пѫть, оныя длъжности, които сѫ възложены върху тѣхъ. А сѣщатъ са и самитѣ тыя що ный тѣй съ присърдце браних-ы отъ навѣтытѣ на «Вѣкъ», че нашето намѣреніе е да погледнемъ вече възъ другѫ странѫ и да видимъ да ли пъкъ тѣ заслужватъ напълно одобреніето на народа съ дѣлата и поведеніето си. Ей, вѣрни на програмѫтѫ си, ный ще посвѣтимъ и пакъ стѣловетѣ на листътъ си на едно серіозно разгледваніе на ходътъ на екзархійскытѣ работы въобще и частно на лицата които съставѫтъ екзархійското началство.

Съ пълно довѣріе къмъ това началство като отблъсвахмы онѣзи ядовиты внушенія, надъхваны отъ страсть и злобѫ противу него, ный показахмы твърдѫ волѭтѫ да защитимъ народното учрѣжденіе противу всако побутваніе за разбъркваньо и да засилимъ до колкото е възможно чувството на честованіе на редътъ, на това т. е. което сама народната воля си е поставила за законъ.

Ный казахмы и казувамы че екзархійското началство, и въобще устройството на Екзархіѭтѫ нѣма таквъзъ лошавъ характеръ, какъвто искахѫ да му припишѫтъ нѣкои, но това не значи че то отговаря напълно на желаніята и ожиданіята на народа.

Ный казахмы и казвамы че на съвѣтницытѣ трѣба да ся плаща. Редъ иде обаче да кажемъ, и ще го кажемъ, защо именно имъ ся плаща, и правятъ ли тѣ именно това за което имъ ся плаща.

Ный не станѫхмы орѫдіе на нѣкои памятозлобіи и на несвѣсны нѣкои домогванія, но не смы и нѣма да бѫдемъ орѫдіе и на ничіи своеволія.

Казвали смы го и казвамы го: Не смы отъ онѣзи които да хвалимъ само лицата които съставѫтъ Екзархійското началство, и да казвамы че тѣ сѫ беспорочны и съвършенны отъ всякѫ странѫ и че което сѫ направили е всичко право и добро, всичко народоспасително; това и да искамы да го кажемъ, не можемъ. Не можемъ обаче да бѫдемъ тѣй неправедны и безочливы щото умышленно да стоваримъ само врѣзъ управляющыгѣ всичкѫтѫ кривицѫ на хлабавостьтѫ и на безуспѣшностьтѫ на работытѣ ни.

Не ни е минувало прѣзъ умътъ разоборваніето на Екзархійското учрѣжденіе, нито ни е замамяла любоначалственната стрѣвь да искамы да замѣстимъ нѣкой отъ членоветѣ на това началство, та да придирвамы недостаткытѣ имъ съ цѣль да гы дискредитирамы и да гы катуримъ. Ный ще прѣтеглимъ обстоятелствата, ще прѣтърсимъ беспристрастно, кое добро бы могло да извърши туй началство и не го е извършило, както и това което са е изисквало но не е было въ неговѫ ржкѫ да го извърши, ще отдѣлимъ това, и нѣма да товаримъ всичкытѣ грѣхове врѣзъ него, а ще го обвинимъ само въ това въ което го намѣримъ дѣйствително повинно.

Никога не смы крыли и нито сега ще скрыемъ че положеніето на Екзархіѭтѫ не е отъ незавидныгѣ, че народочерковнытѣ ни работы не отиватъ тѣй добрѣ, както бы трѣбало и както са очакваше. Но не въ такъвъ смыслъ както «Вѣкъ» разумѣва това.

Споредъ насъ пьрвитѣ и главны извори на видимото зло сѫ тѣзи тритѣ.

Прьвъ и непрѣсѣкванъ изворъ за лошето състояніе на народочерковныгѣ ни работы е ожесточенната неустѫпчивость на Патріархіѭтѫ и непростителното ѩ отказваніе да пріеме рѣшеніето на закона за прѣкратеніе на распритѣ, то е непризнаваніето на Ферманъ, което върже ржцѣтѣ на Екзархіѭтѫ въ гражданско отношеніе и ѩ тласка въ неминуемы свращанія въ черковно отношеніе.

Партизанитѣ на Патріархіѭтѫ между насъ, и отъ това обвинители на Екзархіѭтѫ, като потулятъ това умышленно, търсятъ злото и сочатъ го въ дѣйствіята на нѣкои лица частно и въ неустѫпчивостьтѫ на Екзархіѭтѫ въобще, безъ да турятъ прѣдъ очи, че отъ положеніето си тя не може да бѫде ни въ рѣзкѫ по устѫпчива отъ това което най умѣрено въ нейнѫ полза рѣшеніе ѩ налага. Ината то ще каже сама да си ископае гробътъ.

Да казва прочее кой каквото ще, ный всякога ще вѣрвамы и ще казвамы че на слабостьтѫ на Екзархіѭтѫ, на хлабавостьтѫ на работытѣ и на нѣкои нелѣпости въобще въ черковно отношеніе главна и сама причина е упорството на грьцкѫтѫ черкваѫ. Но за това е доста говорено и мыслимъ да сѫ разбрали онѣзи които сѫ искали да разберѫтъ.

Вторый и не по-скуденъ изворъ за лошего състояніе на екзархійскытѣ ни работы е нашето собствено беззаконованіе съ авторитетътъ на Екзархіѭтѫ като началство, и като началство новоустрояемо и при не толкозь изгодны обстоянія. Непълното уваженіе което имамы длъжность необходимѫ да показвамы къмъ неѭ. неразумныгѣ претенціи които показвамы да имамы на неѭ, и несвѣсны нѣкои взискателности които заявявамы пънѫтъ на всякѫ крачкѫ и ината мудныйтъ и грубенъ ходъ на работытѣ.

Сега когато прѣдлежеше да са земемъ всинца задружно за нейното въспоставяніе и утвърдженіе, ный сега смы намѣрили врѣме да търсимъ личны изгоды, да са мѫчимъ да прокарвамы своитѣ корыстолюбивы назори. Сега искамы оттръгваніе отъ законны сръскы, сега търсимъ увеличеніе на Епархіи, сега правимъ хыляды извѣты за избѣгваніе отъ обязанноститѣ си къмъ неѭ. Въ всичко ный не търсимъ освѣнъ онова което частно намъ пощася, а не онова което е за всичкый народъ изгодно.

Зеръ наше е началството я, ный смы си го въздигнѫли я, ще постѫпвамы съ него както щемъ, то трѣба да търпи причудливытѣ ни каприціи и терзаніята които му причиняваамы. Цѣлы Епархіи, отдѣлны общества и частны лица като толкозь малкы колкото и неразбраны тираны ный ѭ притѣсняваамы за да ѩ наложимъ воліѭтѫ си и дигамы всякаквы мълвы за това, за което безмълвно бы са повинували на едно чуждо черковно началство. Врьзъ толкозито другы затрудненія, ный прибавямы еще толкозь другы, и най главно въ поддьржаніето ѩ, защото сега смы намѣрили сгодно врѣме подъ нищо и никаквы извѣты да са отклоняваамы отъ припознаваніето на властьтѫ на туй началство и отъ длъжноститѣ си къмъ него.

Екзархіята увѣщава и нѣма кой да са покорява. Екзархіята умолява и никой вниманіе не дава. Екзархіята призовава и никой не са обажда. Търпи скудости и лишенія и никой не са притича на помощь, заповѣдва на владыцытѣ и тѣ си правятъ углушки, иска пары — и вины о грѣсѣхъ. А при това когато тя мре отъ гладъ, другы искатъ отъ неѭ хлѣбъ и озлобляватъ ѭ всякакъ за неудовлетвореніето на своитѣ повечето прихотливы взискателности.

За това има много и много да са говори, но ный ще прѣкъснемъ тукъ за сега съ това че, въ смотреніе на възражданіето на единъ народъ, нѣма нищо по-вредително, нищо по-гыбелно за правилното и здравото му развитіе, колкото непризнаваніето на обязанноститѣ, които му налагатъ правдины придобыты. Това е съсипало много млады народы, това ще опропасти и насъ ако съ врѣме са не свѣстимъ.

Трети изворъ на злото, това което дойде като съ злокачественны маслены бои да доцѣлни голото обрисованіе на двѣтѣ прѣдпоменѭты злины и да придаде на картинѭтѫ еще по грозенъ прѣдставителность и съвсѣмъ лошъ характеръ е появеніето на Вѣкъ, на отвѣденытѣ отъ него нѣколцина единомыслениці и малкото онова число на незадоволницытѣ отъ Екзархіѭтѫ, които са съвкупихѫ подъ неговътъ прѣпорецъ.

Оглаголствіята на този листъ, направленіето и стремленіята на неговытѣ единомыслениці и претенціитѣ и взискателностьта на неговытѣ придружници дойдохѫ на лошъ часъ съ злокобны заявенія, и не за друго, а като зловѣщы смутители да увеличатъ затрудненіята отъ които е обыколена Екзархіята при съставяніето си, еще и отъ съставеніето си. За това е такожде доста говорено и пука ный да са простирамы не щемъ а ще забѣлѣжимъ само като послѣдніѭ бѣлѣжкѫ върху казаното до сега, че на челото на тѣзи върлы обвинители на Екзархіѭтѫ, които дигатъ толкози гюрюлія въ усиліята си да стоварятъ всичкытѣ грѣхове врьзъ Екзархійското началство, на тѣхното чело, казвамы, лежатъ по-голѣмы пятна отъ прѣгрѣшенія противу народътъ и черквѫтѫ.

Подиръ тѣзи главны изворы и причины на неуспѣваніето на народочерковнытѣ ни работы идѫтъ тогазь онѣзи попълнителнытѣ, които сѫ второстепенны напастиѭ но по-многобройны. и като таквызь не по-малко съсипителны и много по-непростителны. Защото неприложеніето въ дѣйствіе на нѣкои нужности не происхожда отъ невъзможность, отъ непрѣодолимы прѣчкы а отъ неоправдаемо липсуваніе на воліѭ и отъ гевшекликъ, както бы казало Источно врѣме, на тѣзи които сѫ на чело на работытѣ.

За тѣзи по-дребны да кажемъ причины, които обаче струпаны съставятъ голѣмѫ прѣчкѫ въ успѣшното въспроизвежданіе на народното дѣло ный имамы да говоримъ и ще говоримъ за напрѣдъ. Ще говоримъ защото инакъ ный ще бѫдемъ невѣрны на началата си, невѣрны на длъжноститѣ си и прѣдатели на народныгѣ интересы, ако отъ свѣнъ и по хатѫръ прѣмълчавахмы малкытѣ наистиѭ прѣнебрѣженія, които обаче като малкытѣ камъчета сѫ които най лесно прѣтурватъ козата.

Ей! ще пристѫпимъ ный въ изобличеніе на този гевшекликъ, на тѫзи хромотіѭ въ испълненіе на нѣкои невъспирваны отъ нищо длъжности, и ще погадимъ Екзархійското началство изобщо и частно лица нѣкои като владыцы, съвѣтницы и причетницы, не обаче съ намѣреніе за нѣкакво измѣненіе на сѫществующій редъ, не за обвиненіе въ желаніе да произведемъ прѣвратъ и въ нарушеніе на народныгѣ постановленія, а за възбужданіе на едно по голѣмо присърдце къмъ испълненіе на длъжноститѣ на тѣзи които имѫтъ обязанности по положеніето си, за възможно поправленіе и благоуспѣваніе на народочерковнытѣ ни работы, които пека приложимъ въ нарантесь да кажемъ че никога не са поправятъ и неблагоуспѣватъ съ домогванія каквыто са проявихѫ въ Вѣкъ. нито съ таквызи улавы и напрасничавы движенія каквото онова отъ 2-й Май.

Сравнителното развитіе на великытѣ европейскы силы.

Подъ горнійтъ наслов Лондонскый «Економистъ» обнародува единъ важенъ членъ, който обнародвахѫ и всичкытѣ почти мыстны вѣстници, и отъ който привождамы и ный въ листътъ си слѣдующытѣ по главны уломкы.

«*Таймсъ* увѣряваше въ послѣденъ единъ свой членъ, че Англія сравнително съ другытѣ народы, ако не друго, а то поне днесъ е толкозъ силна, колкото и въ навечеріята на своитѣ голѣмы противъ Франціѭ бѣ̀ве. Но ако казваше нашійтъ събратъ че днесъ е много по силна отъ колкото бѣше во врѣмето на голѣмото опый сбльскваніе, той бы приближилъ еще повече до истинатѫ, защото настанѫлитѣ отъ него врѣме промѣненія въ сравнителното населеніе на европейскытѣ дьржавы сѫ толкозъ голѣмы щото е невъзможно да разбере человѣкъ политикатѫ на новѣйшія Европѫ, ако нѣма точно понятіе за тыя промѣненія.

Не е лесно да разбере, колкото са касае до сегашното населеніе на Съединеното Царство, при всичко че отъ тѫзи страниѭ ный са сматрямы като малка дьржава, не е лесно да разбере, казвамы, колко бѣше слабъ народътъ ни въ началото на настоящыя вѣкъ, и колко голѣма бѣ сравнително силата на нашитѣ съсѣды.

Статистокытѣ на прѣминѫлытѣ вѣкове бѣхѫ много недостатъчны, но когато избухнѫхмъ голѣмытѣ европейскы боѣве на 1791 л. населеніето на Англіѭ бѣше 10 миліона, а на Франціѭ 26 миліона и повече. Таквызъ бѣше аналогіята между насъ и противницытѫ Франціѭ. Даже и Ирландія ако са земеше наедно, нашето число не бѣше по горѣ отъ 14 мил., т. е. малко по горѣ отъ половинатѫ на френското населеніе. По Ирландія не трѣбва да са броп. защото като са зеше прѣдъ видъ нейното враждебно положеніе, тя е истощавала повече отъ колкото да е увеличавала силатѫ на Велика Британіѭ. Днесъ нашето населеніе е 27 ½ миліона, а заедно съ Ирландіѭ 32 миліона, когато Франца има 36; тѫй що споредъ множеството ный смы са почти изравнили съ неѭ, а ако и развитіето на доходытѣ е опазило сѫщатѫ аналогіѭ — и ный мыслимъ че то е было по голѣмо и по бързо въ Англіѭ, — слѣдува отъ това че сравнителната сила на двѣтѣ земи е зела голѣмо промѣненіе, отъ което можемъ да сѫдимъ каква е сравнителната сила на Англіѭ къмъ другытѣ дьржавы които имѫтъ горѣ-долу сѫщото число съ Франціѭ во врѣмето на голѣмытѣ опыя европейскы боѣве.

Пека земемъ слѣдователно като прѣдѣлъ за сравненіе годинытѣ 1811 и 1875. Велика Британія въ онова врѣме имаше 12 миліона жители, а днесъ 27 ½ миліона; Франца тогава имаше 29 мил. а днесъ 36; Германія имаше 21 мил. а сега 41; Австрія имаше 28 мил. а днесъ 36; Россія 48 мил. а сега 71 мил. Отъ тука слѣдува че сравнителното увеличеніе на населеніето въ Англіѭ е порасло значително, а отъ туй настанѫло промѣненіе въ сравнителното население на великытѣ дьржавы изваждамы много важны заключенія.

Пьрво и пьрво виждамы че владѣющыйтъ едно врѣме страхъ отъ френското надмощіе днесъ е исчезнѫлъ съвършенно, защото тогасъ Франца бѣше една силна имперія и възбуждаше страхътъ и умразѫтѫ на Европѫ, когато днесъ е една проста единица между великытѣ силы, равна наистиѭ сно-

долня споредъ богатството и другитѣ средства. При всичко това днесъ никоя държава не е могла ѣще да заеме мѣстото което имаше тогава Франца, а само една Германія малко-много наближава. Но това е едно прѣходно явленіе, защото днесъ на дѣло сѫществуватъ много силы въ Европѫ които могѫтъ да противостоѩтъ една на другѫ, когато на 1815 проблемата бѣше да са намѣри едно средство чрезъ което да са устои противу необоримото надмощіе на Франціѫ, което са сполучи чрезъ страшныйтъ онзи европейскый съюзъ. Можемъ слѣдователно да кажемъ, че днесъ европейското равновѣсіе почива на много по твърды основы отъ колкото прѣди 60 годины.

Слѣдъ горнитѣ общы размышленія *Економистъ* разглѣжда положеніето на Англіѩ слѣдъ промѣненіята и дохожда до заключеніето, че изравняванье то на различнытѣ силы помежду имъ трѣбва да има за слѣдствіе съвършеното измѣненіе на европейскѫтѫ политикѫ на Англіѩ, т. е. да са не намѣсва въ работытѣ на Европѫ. А свършва по слѣдующыя начинъ.

«Излишно е да казвамы че като пишемъ горнытѣ редове нѣмамы намѣреніе да покажемъ силѫтѫ сп, и че не са радуваме на днешното състояніе на нашитѣ военны работы. Ный поискахмы просто да покажемъ промѣненіята които сѫ станѫли за добро въ Европѫ отъ началото на настоящыя вѣкъ. Европа днесъ има условіята на едно трайно равновѣсіе, което осигурява опазванъето на мирътъ, а Англія са е сдобыла съ потрѣбнѫтѫ силѫ за свое ограждение, каквато война и да настане.»

Гимнастиката.

II.

Прѣди да расправѩ нѣщо за сѫщата гимнастика, азъ искамъ да кажѫ нѣколко думи за развиванието на спагата на дѣцата, за което помага пакъ гимнастиката.

Развиванъето на спагата има най-голѣмо влияние върху бѫдѫщето на дѣцата, и то трѣбва всякога да привлича вниманието и грижата на майкитѣ. Добрѣ развитата спага, освѣнъ украшенията, които придава на красотата, е още едно отъ сѫщественнитѣ условия на доброто здравие.

Упражнението на чистъ въздухъ е едно отъ най-силнитѣ срѣдства за развиванъето на спагата на дѣцата; трѣбва прочее всякакъ да се трудимъ за да могѫтъ да се отдаватъ тѣ на полезно упражнение. Една отъ най-голѣмитѣ прѣчки, които не даватъ на туй развиване да достигне своето съвършенство, особенно у момичетата, е измислена отъ человѣческата глупость: *тя е безумѣето да стягами дѣцата въ корсети (застягалки), или въ облѣклата имъ.* «Жално ми става,» дума една учена Французойка, «когато видѩ нѣкоя майка да стяга тѣлото на дѣтето си въ повивъ и да иска тъй да измѣни законитѣ на природата. Но тѣ може да ми кажятъ: защо пакъ природата остава да се искривява и обезобразява спагата на толкова дѣца и да ставатъ тъй гърбави? Отговарямъ, защото вий сте прѣнебрѣгнѫли или прѣзрѣли най-проститѣ ѝ показванія, защото природата е изложена на чудесни, които не можемъ си истълкува съ сегашнитѣ наши познанія; но когато дѣтето е расположено добрѣ въ люлката си, тогава не остава никаква причина за страхуване, че развиванието му ще се прѣкѫсне, и най-доброто срѣдство, чрезъ което може то да достигне едно правилно растенье, е да оставимъ съвсѣмъ свободни спагата и членоветѣ му.

Азъ съмъ далечъ отъ да претендирамъ, че ако се слѣдва тѫзи система, всички дѣца ще бѫдѫтъ еднакво добрѣ устроени: природата измѣня формитѣ на спагата, както измѣня и чъртитѣ на лицето. Онѫзи тънкость на спагата, за постиганието на която много прѣчи модата, която е противна и на правилата на красотата и на правилата на здравьето, никогашъ нѣма да се добие отъ употрѣбението на корсети или стегнѫти дрѣхи, или и ако се добие, като прѣсилятъ тъй естественнитѣ форми, азъ увѣряваме, че туй нѣма да остане безъ наказание, и че като се отдалечаваме отъ истинскитѣ правила на красотата и на гиздавостьта, ний прибѣгваме до голѣми прѣмеждія, които можатъ да побъркатъ здравьето на младото момиче и да го прѣдрасположатъ на много опасни болѣсти.

Майки разумни! Вий, които имате нѣжна и просвѣтена любовь къмъ дѫцата си, които вий обичате повече отъ себе си, и за бѫдѫщето на които прѣдавате всичкитѣ си непрѣстанни грижи, отхвърляйте далечъ отъ себе този глупавъ страхъ, откритъ отъ простотата а подкрѣпенъ отъ прѣдразсѫдъка! Оставете да си растѫтъ свободно, още отъ самото си раждание, тѣзи млади растенія, които всяка прѣчка и всяко притѣснение не оставятъ да вирѣѫтъ. Ако е далъ Богъ хубаво устройство на дѫцата ви, то туй устройство ще достигне своето съвършенство само чрезъ свободата; а ако ли устройството имъ би трѣбвало да се отстрани отъ правилата на красотата, то ще се отстрани много помалко, ако го вий сами не побъркате. Нека взематъ нашитѣ Българки въ вниманіе хубавитѣ тѫзи думи на учената наша сестра и да се ползуватъ отъ свѣта ѝ.

Но съ туй не искамы да кажемъ, че въ всѣки случай трѣбва да напустнемъ дѣтето само на себе и да се не грижемъ вече за неговото развиване; далечъ отъ насъ тѫзи мисъль; много обстоятелства, които не можемъ да прѣдвидимъ или да познаемъ, могѫтъ да дойдѫтъ и да спрѫтъ туй развиване. За туй, ако стане нѣкое побъркване, трѣбва прѣди всичко да се потрудимъ да откриемъ причината му; тя може да се намѣри или въ начина на лѣганьето на дѣтето, или въ начина на облачаньето, или пакъ въ нѣкои навици, въ по-честото употрѣбение на едната рѫка отколкото на другата, въ играта или въ работата, на които се отдава дѣтето. Но може да се случи и да не можемъ да откриемъ тѫзи причина, а злото все да расте; тогава трѣбва да прибѣгнемъ къмъ помощьта на лѣкаря, нарѣченъ *ортопедистъ*, сир. такъвъ лѣкарь, който е специално изучилъ науката, която има за цѣль да оправя или да възпира грозотиитѣ, които ставатъ по спагата или членоветѣ, или пакъ да исправя гръбнакътъ. Но прѣди да прибѣгне къмъ науката, чувствителната и постоянната майка може да получи голѣми подобрѣнія и даже съвършено излѣкуване когато потърси да възпре злото, щомъ го съзрѣ.

Тъй тя може да кара дѣтето да прави много пѫти на день едно рѣдовно и тихо упражнение на рѫката отъ тѫзи страна, гдѣто види че рамото не се развива съвършено, или на долнитѣ крайща, ако тѣ сѫ слаби. Нека кара да лѣга безъ възглавница онуй дѣте, което клони да стане гърбаво; въ всѣки другъ случай добро е да му турга низска възглавничка и да го кара да лѣга на лѣгло съвършено плоско и повече кораво отколкото мекко. Ако ли се страхувами, че гръбнакътъ на дѣтето нѣма да се оправи, тогава трѣбва да го заведемъ на лѣкаря, който ще се увѣри и ще ни покаже да ли си има мѣстото този страхъ и ще може да му покаже добъръ лѣкъ. Най сетнѣ, ако болката е тѣжка, трѣбва да се отнесемъ, както казахми, до лѣкаритѣ ортопедисти, които имѫтъ на расположеніето си всички срѣдства, за да я излѣкуватъ. Но, повтарями пакъ, лъжатъ се много всички, които мислятъ, че съ стѣгането на дѣтето или съ други таквизъ срѣдства ще могѫтъ да излѣкуватъ тѣзи обезобразявания; всичко, което могѫтъ да направятъ тѣ, ако не възложатъ работата на нѣкой компетентъ лѣкарь, е да увеличатъ още повече тѣзи грозотии.

Спагата на момичето се образува въ врѣме на неговото момиство; само тогава може да вземе то онѫзи гиздавость, онѫзи гъвкость, които сѫ сѫществennитѣ условія на красотата. А до тѫзи честита сетнина можемъ да достигнемъ, нека го повторимъ още веднажъ, само като оставимъ природата сама да си върши тѫзи работа, а ний да я подспомагами съ едно умѣренно и на чистъ въздухъ упражнение, съ добра храна, съ широки дрѣхи. Обезобразяванията въ спагата сѫ много рѣдки по селата; спагата на женитѣ тамъ е наистина извънмѣрно проста и дебела; но туй става отъ извънрѣдното развиванье на формитѣ на селенкитѣ, които сѫ заняти съ тѣжкитѣ работи за обработванието на земята, и тѫзи неприлика щѣше да исчезне отъ тѣхъ, ако тѣ взимахѫ умѣренъ дѣлъ въ тѣзи работи, които сѫ всякога много полезни, когато се не прѣкаляватъ.

Стара Загора. *Елена Х. Георгіева.*

Югославенски Пансіонъ въ Николаевъ.

—

Въ чужбина освѣнъ пансіонътъ на г. Минкова за насъ нѣма друго такъво възпитателно заведение. Заради това намирамъ за добрѣ да запознаѩ нѣкакъ по-отблизу нашитѣ родители съ този пансіонъ, като изложѫ на кѫсо историческото му минало, днешното му състояние и плодътъ който е показалъ до днесь.

Преди 12 години е сѫществувалъ пансіонъ при Николаевската гимназия, и билъ испърво отреденъ за руссчета, а послѣ са разрѣшило да са приематъ югославенски възпитанници. На 1863 г. презъ мѣсецъ септемврия г. Минковъ е билъ назначенъ за надзиратель на този пансіонъ. На 1865 г. по предложението на военнията губернаторъ вице-адмиралъ Б. А. Фонъ Глазена (родомъ нѣмецъ) министерството на народното просвѣщение рѣшило закриването на пансіонътъ. Тогази пансіонеритѣ сѫ са раздали на частни квартири по кѫщата. Тѫзи кѫщи сѫ били повечето на бѣдни нѣмци, които прибирали чисто спекулантски пансіонеритѣ степендисти, за които правителството за сѣка душа плащаше по 300 рубли въ година. Въ този случай г. Минковъ като надзиратель видѣлъ, че не може да бѫде полезенъ по службата си, като бѣше невъзможно да има предъ очитѣ си всички онѣзи, които той трѣбаше да надзирава. Но ако да бѣше той човѣкъ съ спекулативни цѣли, това не му никакъ

мѣсто въ стѣловетѣ на своитѣ листове нѣ за друго, а само да испѣлнятъ волята на онѣзи, които въставахѫ противъ възпитателната уредба. Такивато дописни статейки са повторихѫ и потретихѫ отъ страна на други исключени изъ пансіонътъ ученици. Срѣщу тѣзи укорителни дописки явихѫ са и други, които опровергнахѫ скроенитѣ клевети и засвидѣтелствувахѫ искреното родолюбие и отлично достоинство на г-на Минкова. При всичко това нѣкои отъ нашитѣ и до днесь може да мислятъ, че г. Минковъ е открилъ злати гори при югославенскиятъ пансіонъ. Но ако испитаме отъ близу работата, ще видиме, че той не само не са ползува отъ това заведение, а още е билъ принуденъ да стори не малки жертви отъ страната си както са доказва отъ слѣдующата смѣтка за год. 1874.

Всичкитѣ възпитанници въ пансіонътъ сѫ, казахме, 65. Отъ тѣхъ 35 степендианти по 300 рубли въ година сѫ р. 10.500
30 на свой счетъ по 250 р. » » » 7.500
Субвенция годишна отъ правителст. » 4.000

Всичко годиш. доходъ на пансион. сѫ р. 22.000

Да видиме сега разноскитѣ:

Годишна кирия за домътъ и други давящини като застрахуване и др.	р.	2.000
За топливо, освѣтляване, съ кухнята и перачницата за година	»	2.000
Жалованье на 1 французш. надзиратель	»	600
» » 1 русски »	»	240
» » 1 помощникъ »	»	400
Плата на докторътъ и за лѣкарства	»	750
Жалованье на 1 учитель за нотно пѣние	»	150
» » 1 » » танцъ	»	120
» » 2-ма служит. въ трапез.	»	196
Заплата » 1 слуга при болницата	»	96
» » 1 » въ класнитѣ стан	»	96
» » 1 » въ спалнята	»	108
» » 1 дворникъ и 1 сторожъ	»	108
» » 1 готвачъ	»	300
» » 1 неговъ помощникъ	»	96
» » 1 жена да мие ссѫдоветѣ	»	60
» » 1 икономка	»	96
» » 1 терз. да кърпи дрехитѣ	»	240
» » 4 перачки	»	240
» » 1 жена да ютюледисва	»	72
» » 1 берберинъ за стр. пбр.	»	50
Разноски » 1 конь за носене вода и д.	»	250
Кирия на кладенецътъ за вода	»	130
За вапсане дъскитѣ по долу съ бои за да са миятъ лесно, споредъ както е тамъ обичаятъ	»	200
За мазане и чистене 2 пѫти презъ год.	»	200
» чистене на излѣзитѣ	»	150
» ссѫдини и други потрѣбности що [illegible] презъ годината	»	600
За прехрана на 3-мата надзиратели	»	300
» » 16-тѣхъ слуги	»	1.152
Канцеларийски разноски: поща и др.	»	300
Всички разноски за година рубли		11.300

които спадната отъ горнитѣ доходъ 22.000 р. оставатъ 10.700 рубли за поддържка на 65 тѣхъ възпитанници и са пада по 164 р. въ годината на душа; но за да видиме тѫзи стигатъ ли, нека направимъ слѣдующата смѣтка за 1 ученикъ за прехраната му въ годината ще отидѫтъ безъ друго въ Николаевъ р. 100

За дрехи зимни и лѣтни и шапка	»	30
Въ сѣки 4 години му са прави по 1 мантела, въ годината иде по	»	5
За обуща въ годината	»	15
» ризи, чершафи, калѫфи за възглавницата му, тестемели, пешкири	»	10
За книги учебници, хартия, пера, плайвази, пергели, гумеластики и други нужни нему за ученье	»	15
За каншъ, за поеса му, вратовезка, гребенъ, вакса, сапунъ за ризитѣ му и рѫцѣтѣ	»	6
За бани зимни и лѣтни	»	4

Всичко разноски на ученикъ за година р. 187

които надминуватъ отъ онова що му са пада отъ доходътъ р. 21. На 65 ученика надминовка по 21 р. сѫ всичко р. 1365 т. е. дефицитъ за годината 1874. Дѣто ще рече по тѫзи смѣтка съдържателятъ на пансіонътъ трѣба да дососва отъ кесията си. Освѣнъ тѣзи има и други непредвидени презъ годината разноски, както, на пр. на сѣки 5—6 години дюшецитѣ и юргантѣ трѣба да са преправятъ; тепжери и други ссѫдове — да са подновяватъ и купуватъ; отъ 65 дѣца въ недѣлята не е възможно да са не изгуби по една дузина кърпи; на сѣко пране, дѣто има до 1000 парчета, сѣ що са изгуби по нѣщо отъ прането измежду 16-тѣхъ слуги и трѣбва да са купи ново на мѣстото му; тъй и сѣ ще са поизгубятъ или скѫсатъ книги, па трѣба други да ги замѣстятъ. Освѣнъ това случава са безъ време да са скѫсатъ нѣкои дрехи, па трѣба да са направятъ други. Както на пр. видѣхъ съ очитѣ си два парочно раздрани нощемъ нови сюртюци отъ нѣкой си разлютенъ възпитанникъ за нанатъ на г. Минкова съ намѣрение да му направи пагуба. Тѣ не сѫ раздрани отъ ступанитѣ имъ, които сѫ добри ученици, а отъ други които направили това парочно защото сѫ ле наказани. За тѣзи и други сл дефицитътъ г. Минковъ трѣба да х отъ себе си въ годината ако н вече а то до 2.000 рубли. А т сичкиятъ си тежъкъ трудъ добива 1000 рубли плата отъ правителст и то не като съдържатель на пан нътъ а като *чиновникъ особихъ ченій* при министрътъ на народ просвѣщение.

И тъй г. Минковъ за да полу до днесь пансіонътъ въ Никол трѣбаше сѣка година да има по е значителенъ дефицитъ. Тъй отъ февруария 1867 до 30 декемврия 1 ималъ е дефицитъ 7.930 рубли 1869 год. — 4.817 р. За 1870 — 4.148 р. Правителството като увѣрило отъ разни ревизори за то състояние на пансіонътъ и за крепното и родолюбиво старание стоинство на съдържателятъ и като видѣ отличнията успѣх паукитѣ на свършилитѣ изъ венскиятъ пансіонъ възпитанници шило да дава годишна помощь за заведение по 4.000 рубли, които минати въ доходътъ на горѣизложе та смѣтка. И тъй отъ 1871 год. Минковъ зе да получава тѫзи су рубли, но и съ са покрива голѣмъкъ дефицитъ, са умали за тѫзи годъ рубли. Дефицитътъ за 1872 г. е р. Почти сѫщиятъ и за 1873 г.

Питане е сега какъ и отъ дѣ Минковъ посрѣща тѣзи дефицити. какъ: той е ималъ земя въ Крим 200 десетини; залагалъ е този мотъ и са е заемалъ съ пари, до то най-сѣтнѣ са е принудилъ продаде. И тъй по причина на па онъ той са лишава днесь отъ е имотъ, който струва повече отъ 10 рубли. Но и това му не омиваше читѣ, ако не бѣше са замѣсилъ, задомяването си, съ една отъ бога тѣ фамилии, която му иде на помо Отъ това са види явно, че този съотечественникъ губи много отъ ственнитѣ си интереси при отлич имотство и средства за обогат

Всичкитѣ разноски за година рубли 11.300

Всичко разноски на ученикъ за година р. 187

Сичко годишенъ доходъ на ученикъ р. 164

Сичко годишенъ разходъ на ученикъ р. 187

Недостатъкъ р. 23

Отъ 1867 до днесь сѫ са възпитали по г. Минкова смѣтка въ Николаевски пансіо слѣдующитѣ младежи:

Бурковъ са е възп.	2 год.	по 250 р.	год. р.		
Български	» 2	» 250	»		
Дим. Узуновъ	» 2	» 250	»		
Бачаровъ са е	» 1½	» 250	»		
А. Узуновъ	» 2	» 250	»		
Зафировъ	» 4	» 250	»		
Беловъ	» 4	» 250	»		
Гиреновъ	» 4	» 250	»		
Калатиновъ	» 1½	» 250	»		
Койчовъ	» 5	» 250	»		
Соколовичъ	» 1	» 250	»		
Н. Момчиловъ	» 2	» 250	»		
Ганчевъ са е	» 2	» на пълно			
и 2 години на половина					
Коларовъ са е възп.	2 год.	по 250 р.	год. р.		
Маноловъ	» 2	» 250	»		
М. Теодоровъ	» 1	» 250	»		
Йорд. Беловъ	» 4	» на половина			
Чифлиевъ са е	» 1	» по 250	»		
Мит. Стефанъ	» 3	» на половина			
Гвозденски	» 2	» »	»	съдър.	»

р. 11.

Жертви? Да ли отъ славолюбие отъ родолюбиви чувства, които одушевляватъ на едно такъво дѣло? Ако да бѣше въодушевлен отъ славолюбиви направления, азъ слѣѫ, неговата естественна дарова тость за да влиза въ сношения горни личности и неговото достоин да са влада прилично и умно при зни случаи въ тѣзи сношения, б улесниля пѫтятъ за по-честитъ прѣдькъ въ политическиятъ живо Като земеме предъ видъ негови трудъ, старания, тичания, боре неговото неуморно постоянство и ликодушнитѣ жертви за поддържане пансіонътъ въ Николаевъ, на ко възпитанницитѣ сѫ били по-вечето гарчета, отъ които мнозина е жалъ на свои расходи, не можемъ че този човѣкъ не е въодушевлен идеята да бѫде полезенъ на паро то ни образование. Безъ това той не нѣмаше нужда да поддържа на смѣтка наши младежи, да тича за като свършѫтъ учението си въ колаевъ да имъ издѣйствува степе за да постѫпятъ въ горни учебни ведения, като въ университети, институти, академии, технологич институти.

					р.	11.125
Хр. Груевъ са въсп.	1	г. на	цѣло	съд.	р.	250
Хр. Славейковъ	» 1	» »	»	»	»	250
Секулярий са е	» 2	» »	»	»	»	500
Пазазовъ	» » 5	» »	половин.	»	»	750
Севовъ	» » 5	» »	»	»	»	750
Калчевъ	» » 4	» »	»	»	»	500
Кесимовъ	» » ½	» »	пълно	»	»	125
Кирковъ	» » 4	» »	половин.	»	»	500
Жековъ	» » 2½	» »	»	»	»	325
Н. Паскаловъ	» » 4	» »	»	»	»	500
Илевъ	» » 1	» »	»	»	»	125
Политоновъ	» » 5	» съ нег. облѣкло			»	1000

Всички ученици 32 рубли 15.645

Въ растояние на 8 години това е едно доста значително количество за да покаже щедрого родолюбие на г. Минкова, който дѣйствително трѣбаше да желае образованието на народътъ си за да даде срѣдства да са спомогнѫтъ въ учението си толкози въспитанници въ пансионътъ му. За това сѣки чистосърдеченъ Българинъ би му призналлъ и би го насърчилъ братски да слѣдува и за напредъ съ своитѣ щедрости въ полза на народното ни образование.

А за да си увѣримъ за ползата, които са очаква отъ пансионътъ на г. Минкова, трѣба да земемъ плодътъ, който е принесълъ отъ 1869 до 1874 год. Отъ въспитанницитѣ въ този пансионъ свършили на пълно курсъ има до 33 души, отъ които 12 с[illegible] постѫпили въ медицина, 6 с[illegible] станали учители въ Българско, 2-ма сѫ постѫпали въ земледѣлческа академия, 1 — въ духовна, 2-ма въ инженерско училище, 1 — въ педагогический курсъ, 2-ма — въ горний институтъ, 1 — въ специаленъ класъ, 3 ма — въ технологический институтъ, 1 — въ университетъ и 1 постѫпалъ въ търговия. Освѣнъ тѣзи до 10-на младежи излѣзли отъ V и VI классъ едни сѫ учители а други търговци въ Българско. Този е плодътъ, съ който може да са препоръча пансионътъ на г-на Минкова, и който сѣкоги обѣщава да снабдява народното ни просвѣщение съ такъвъ единъ немаловаженъ плодъ, като тога само нашиятъ родолюбивъ съотечественикъ г. Минковъ не измѣни благороднитѣ си цѣли, къмъ които той отъ голѣмъ трудъ, съ желѣзно постоянство и съ щедри жертви кара своето високо и народополезно дѣло.

За такива заведения, какъвто е пансионътъ въ Николаевъ, изискува са начално сѣзиданъ домъ, домъ съ ситѣ му удобства, които да отговаря на цѣлта. Заради това г. Минковъ — за да снабди своитѣ въспитаници съ сичкитѣ тѣзи мѣстности удобства, купилъ е послѣднйо едно доста просторно мѣсто, дѣто да въздигне срочно едно такова здание. Планътъ е вече изваденъ за това здание, което ще бѫде триетажно и скроено напълно за тѫзи цѣль и което ще държи не по-малко отъ 50 хиляди души. При това забѣлѣжете, че този *югославенски пансионъ* е оздравенъ предъ жително чрезъ особното старание на г. Минкова при правителството за 15 години, т. е. въ растояние на тѣзи 15 години 35-тѣхъ степендии ще слѣдуватъ заедно съ субвенцията 4.000 рубли годишно. Дѣто ще рече, въ разстояние на 15 год. този пансионъ, отъ родолюбивата дѣятелность и неуморното старание на управителятъ му г. Минкова, може да принесе за напредъ по удовлетворителни плодове по значителна полза за народното просвѣщение и образование. За това сѣки добросовѣстенъ Българинъ не може да не заяви своята искренна признателность къмъ едного отъ дѣйцитѣ по народното ни образование, който при сичкитѣ мѫчнотии, спѣнки и гонения не са отчая, а на противъ кара своето народополезно дѣло къмъ свещената му цѣль толкозъ достойно и благоразумно колкото и народополезно.

Одесса 6 Юния 1875.

Д. В.

Описки на «Напрѣдъкъ».

—o—

Загребъ, 13/25 Іунія 1875.

Господине редакторе! Познато е на читателитѣ ви какъ сѫществува тука отъ 1867 година академія подъ име: Юго-славенска академія знаности и умѣтности, въ комѣто участвуватъ най ученитѣ Хървати и Словенци, както и други: Чеси и пр. Освѣнъ общеизвѣстно ви е за отварянието ни въ изтекъшъ по тѣзъ южны земи университетъ хърватский, което станѫ онѫзъ годинѫ. Затъкътъ и на двѣтѣ тѣзи высоки заведения да пръска свѣтлинытѣ на наукѫтѫ по нашій югъ и да допринесе за да са издърпятъ тѣзи земи въ етнографическо, историческо и соціално отношение. Азъ ви носѫ радостнѫтѫ вѣсть, че отъ странѫ на юго-славенскѫтѫ академіѫ тръгва тѣзъ денье университетскыйтъ на славистикѫтѫ професоръ Д-ръ Леополдъ Гайтлеръ, за да направи едно знаственно пѫтешествие по българско. Ученыйтъ тойзи професоръ е родомъ Чехъ, младъ е и неизмѣрно трудолюбивъ и даровитъ; той е горещъ пріятель на българскыйтъ народъ, и намѣрението му е да са опознае по-изблизу съ языка ни и съ неговытѣ особенности; при това той ще са потруди да са опознае и съ старинытѣ ни, и по примѣръ на Огюста Дозола ще предири самъ изворытѣ на знаменитытѣ Родопскы пѣсни, които откры г. Верковичъ.

На г. Гайтлера дѣлото, което прѣдпріѣма, не му е ново. Той е направилъ едно таковъз знаственно пѫтешествие по Литвенскытѣ земи, въ прибалтійскѫ Россіѫ, и е допринесълъ значително къмъ освѣтлението на тъмното минѫло на тѣзи земи. Освѣнъ това той е изряденъ познаватель на старо-българскыйтъ нашъ языкъ и като такъвъ той е написалъ въ 1873 *л.* едно учено дѣло: Staro-bulharska Fonologie se stálym zvetelem k iazyku litavskému, въ което опредѣлява тѣсноститѣ на старо българскѫтѫ Фонологіѫ къмъ литвенскыйтъ языкъ. Той ще тръгне отъ тука кѫдѣ 8/20 Іулія.

—

АМЕРИКА.

Съединенытѣ държавы.

(особна дописка на Напрѣдъкъ).

—

Колегіята Хамилтонъ, 1875 Юний 11.

Господине редакторе, молѣ вмѣстете приключенытѣ статіи, не защото ще е много важна за читателитѣ ви, но защото искамъ да захванѫ да ви пишѫ по-важны и дневны приключенія въ тая земіѫ, и защото мисліѫ че е право да почнѫ отъ дома си.

Колегіята, съ комто искамъ да запознаѫ днесъ читателитѣ ви, е заслужила повече вниманието на мнозина отъ читателитѣ ви, отъ коіѫ да е другѫ въ Америкѫ. До сега девятима отъ професорытѣ въ колегіѫтѫ *Робертъ* сѫ свършили наукытѣ си тука; и за напрѣдъ посокитѣ обѣщаватъ мнозина другы.

Г. Макленъ отъ классътъ 75 ще замине на скоро за реченнытѫ колегіѫ, да земе мѣстото на Г. Хойтъ. Г. Макленъ свърши колегіалныя си курсъ съ голѣма честь и високъ чинъ. Той е естествено много кротакъ и пріятенъ, и, несумнѣно, ученицитѣ ще видѣтъ въ него обширны познанія и смиреніе съединенны; а, може бы, той ще имѫ е единъ отъ любезнытѣ учители; както бѣ намъ драгъ съученикъ. Всинца са надѣемъ че той ще е много полезенъ учитель, — но прѣдмѣтътъ ни е колегіята.

Тая колегія е въ Капитонъ, около десеть мили отъ Ютика въ държавытѫ Ню Іоркъ. Около 1760 год. Кѣркландъ бѣ дошелъ тука, като мисіонеринъ между дивытѣ. Слѣдъ нѣколко годишно успѣшно проповѣдваньe; той сполучи, съ помощьтѫ на войводытѫ имъ, да въздигне единъ академіѫ въ 1793 год. Скопандоа, войводата на индѣйцитѣ, отдѣли на академіѫтѫ много земя, която бѣ голѣмото й богатство. Слѣдъ врѣмя, когато бѣлитѣ купихѫ околнытѣ мѣста, дивитѣ си дрьпнѫхѫ на вѫтрѣ и всичко останѫ на европейцитѣ и тѣхнытѣ потомци; то академіята ся напълни съ бѣли ученици. Но това заведение пріе името «колегія» въ 1812, когато бѣ снабдено съ потрѣбнытѣ орѫдія за разнытѣ науки, спорѣдъ законътъ на дьржавытѣ.

Отъ тогава до сега колегіята е напрѣдвала постепенно. За сега тя брои 140 ученика, и има единъ книгохранителницѫ що съдържа около 20,000 тома, отъ които многото сѫ древни. Зданіето струва повече отъ 20,000 т. *л.* Една обсерваторія съ 16 крака телескопъ, на когото горното стъкло е 13 5 пръста на діаметръръ. Освѣнъ това тя съдържа все що е потрѣбно да іѫ направи единъ отъ най знаменитытѣ въ тая земіѫ. Единъ музей за Геологіѫ, Минералогіѫ и Естественѫ Исторіѫ. Въ него има нѣколко хиляды примери отъ най потрѣбнитѣ руды, металы и черупки. Една лабораторія (мѣсто дѣто си правитъ химическы опыти); една гимназія; единъ параклисъ, и три здавія за ученицитѣ. Отъ всичко, обаче, що принадлежи на колегіѫтѫ най прѣкрасно и пріятно е дворътъ. Той е много обширенъ и накитенъ съ много цвѣтя, прѣкроены пѣтеки, и всякакъвъ видъ дрьвеса що могѫтъ да растѫтъ тука. Нѣма подобенъ дворъ въ другѫ колегіѫ.

Всякой единъ или двама ученици иматъ три стаи: за ѣденье, спалня и за дърва и прч. Всякой учи въ своята си стая, и законитѣ, както и въ другытѣ колегіи, сѫ много свободни. Но за насърдченіе или заплашваніе, всякой учитель държи смѣткѫ за степеня на наукытѣ на всякой ученикъ. Освѣнъ това има 12 награды отъ добрѫ стойность, за разны прѣдмѣты. Има, тоже, установенъ капиталъ на който лихвата поддържя 16 ученика всякоіѫ годинѫ.

Курсътъ на наукытѣ е класическы. Въспитаніето е повѣрено на 13 учители и всякой е свършенъ и ограниченъ въ свойтъ си прѣдмѣтъ.

Мѣстото не ни допуща да говоримъ чѣстно за всякой учитель; дължни сме обаче да споменемъ Г. Петъръ, на когото място ечи по цѣлѫ Европѫ, за голѣмытѣ му услуги. Тоя нашъ учитель на Астрономіѫтѫ ся счита за най ученія астрономъ въ Америкѫ. Той е направилъ голѣмы и важны услуги съ колегіалныя телескопъ. Но онова което го прослави най много, за прѣзъ таіѫ годинѫ, е счастливого му наблюденіе, въ Новѫ Зеландіѫ, на минуванието на Венерѫ между слѫнцето. Ясното врѣмя му помогнѫ да извади 237 фотографа на Венерѫ въ онова врѣмя, тъй що той бѣ най счастливый наблюдатель. Това открытіе дава точно величинытѫ на слѫнцето, и отъ това точното разстояніе на разнытѣ планеты отъ слѫнцето. Г. Петъръ е открылъ до сега 22 звѣздици съ колегіалныя телескопъ; двѣ отъ които той откры миналытѫ седмицѫ; това е повече отъ открытіето на кой да е другы астрономъ, и името на Г. Петъръ ще бѫде знайно между любителитѣ на наукытѣ.

Българскыя ученикъ.

—

Руссе, 21 Юния 1875 *). — Испитанията на ученицитѣ отъ тукашнитѣ Бѫлгарски училища се зафанаха въ Недѣля на 15-ий т. и ще да траятъ до крайтъ на тоя месецъ. Днесъ се вече свършуватъ тие на мѫжкото училище, утрѣ наченуватъ и испитанията на дѣвицитѣ. Н. Боголюбие епископътъ г. Климентъ присѫтствува всѣкой день. Вчера посѣти испитанията и Н. В. валията. Отговоритѣ на ученицитѣ бѣха отъ най удовлетворителнитѣ и това показува грижитѣ й стараніята, които г-да учителитѣ сѫ полагале въ испълняваньето на обязаноститѣ си въ училището. Не знаи какъвъ резултатъ ще да дадатъ отговоритѣ и на дѣвицитѣ, но на дѣватъ се за нѣ лошъ, защото и учителкитѣ сѫ тоже старателни моми. Видѣ щемъ.

Приказуватъ, че училищата ще да се улучшатъ още по вече за прѣзъ идущата учебна година. Това ще да бѫде прѣдмѣтъ за размисляванье и занимание на прилѣжнитѣ ни учители прѣзъ ваканцинтѣ. За напрѣдъ ще да бѫде нужно общината, която е епархіялний сѣвѣтъ, да опрѣдѣли и натовари нѣкого отъ учителитѣ и съ службата на директоръ надъ всичкитѣ ни градски училища: това ще да бѫде една добра мѣрка за още по добрийтъ ходъ на учебнитѣ ни заведения. Не вѣруваме напстина да ни възрази нѣкой, че кога има настоятели не е нуженъ директоръ, но ако се случи такавъ, то нека той размисли, какво ако единъ ковачь не разбира отъ работата на единъ абаджия, ако единъ шивачь се чуди на деликатото пиланье на единъ часовникарь, то колко по вече единъ какавъ да е човѣкъ, билъ той занаятчия или търговецъ, не ще да разбира нищо отъ воспитателното и обучителното работенье въ училището. Безъ друго отъ това работенье разбира само оня, комуто то е и занятье. Надъ училищата трѣбува да има контроль поставенъ отъ общината, и тоя контроль трѣбува да бѫде въ лицето на настоятелитѣ надглежданьето на училищата отъ материялна страна, а въ това на директоръть надглежданьето отъ нравственна страна.

Прѣди 2-3 год. още общината ни годѣше да отвори едно училище и въ така наречената *Нова-махала*. Поради далечината на тая махала отъ олижнитъ ужь Чукур-чифтликъ, въ който има училище, твѫрдѣ голѣма часть отъ дѣтцата тукъ се скитатъ по улицитѣ и си губитъ златното време напразно. Заради това нуждата отъ таково заведенье въ тая махала се осѣща на здраво, толкось по много, че едно училище тукъ ще да е удобно и за дѣтцата отъ *Сарайтъ* и отъ околнитѣ селца — Кулата, Дулапетѣ и Срѣдний-чифтликъ, които не сѫ освѣнъ прѣдградія на Русчукъ. Давно тая година това годенье на общината ни се осѫществи. Епархіялний сѣвѣтъ се съставлява отъ хора, които нѣ веднажъ сѫ засвидѣтелствували дѣятелностьта и стараньето си за нравственното въздиганье на Българското населенье въ окрѫжьего ни: това е, което ме прави да вѣруваме, че тие не ще да забавятъ да сдобитъ и ново-махаленетѣ съ едно училище.

Слѣдъ една 4-5 седмична несносна горещина въ градътъ ни най сетнѣ завчера на 19-ий т. въ четвѫртакъ единъ доста силенъ дѫждъ размѣсенъ, но твѫрдѣ незначително, съ дребничекъ градъ, дойде да ни докара малко хладинка. Лицата на селянетѣ, които бѣха взѣле шарътъ на лиймонияна коприна, се позасмѣха. Увѣряватъ, че хранитѣ сѫ въ изобилье по нашийтъ санджакъ. Яченикътъ са вече пожена.

Още отъ срѣда вечерь на самъ тукъ се очѣкува унияпский епископъ г. Нилъ. Той щѣлъ билъ да отиде въ Бѣлпна за да помири селянетѣ Павликене, отъ които, споредъ думитѣ на едного отъ тѣхнитѣ старци, що се навѫрта въ градътъ ни да чѣка г. Нила, нѣкои вече зафанале да искатъ да се отрекатъ отъ правилникътъ, който се бѣше обнародувалъ прѣди нѣколко месеца въ «Вѣкъ», защото отъ по вече отъ половинъ година насамъ тие стоятъ безъ домини. Нашитѣ по крѫвъ братья, споредъ правилникътъ, що спомѣнахъ, искатъ да имъ се дадатъ други попове и да имъ се повѫрнатъ и другитѣ правдини, които езуититѣ — тѣхни домини имъ сѫ потѫпкале. Но духовното имъ начальство не приемало и не рачи да чуе исканията на бѣленчане, и чрезъ постоянствуванието си да имъ не дава други свещенници освѣнъ предишнитѣ, които имъ разратиле селото и имъ сѫ испиле крѫвьта, гледа да ги принуди най сетнѣ да се отрекатъ отъ залѣганията си за правдини. Истина харно работи образованото западно духовенство; не ли, отче Вакпдовъ?

Не знае се каква ще да я искѫника дѣдо Нилъ въ Бѣлпна, но питанье е *что добро* може да излѣзе отъ човѣкъ, който не работи, освѣнъ за паричкитѣ на Св. Ог. Папа? Тие що искатъ приспособленьето на правилникътъ, съставлявать голѣмата партия въ селото, но тая партия не ще ли да приклони глава прѣдъ едного, който е единокрѫвенъ съ Бѣлпичане, но който и никакъ не ще да поработи противъ интереситѣ на патронитѣ си. Додѣ подъ това синье небо нашитѣ братья Павликене бѫдатъ католици и покорнѣйши чада на Папата, никога тие подъ това синье небо не ще да видятъ бѣлъ день. Безъ друго азъ ще да потвѫрдя това и слѣдъ извършуванъето на апостолското посланье на дѣда Нила въ Бѣлпна.

— Нѣкой си г-нъ Дѣевъ пише въ «Источно време», че «хората не биле слѣпи, и че тие биле виждале Балабановата политика, за това «Напрѣдъкъ» не било трѣбувало да пише за нея.» Но така ли е аджеба? Ако «Напрѣдъкъ» не показуваше на народътъ пропастьта която му приготвува «Вѣкъ», то колко пѫти до нинѣ тоя народъ пли тие хора, както казува г-нъ Дѣевъ, не би се полѫгале по крокодилскийтъ плачь на Балабановци и не би зарѣзале и Серезъ, и Драма; и Неврокопъ и Мелникъ; и Кукушъ и Солунъ; и Дебаръ и Битоля; и Одринъ и Дойрянъ за хатѫрътъ на благословията на дѣда патрика? Очевидно е, че ако «Напрѣдъкъ» не забѣлѣзуваше и не обаждаше на хората какви сѫ непранитѣ логики на «Вѣкъ», отъ кого сѫ купени и за чий интересъ сѫ размишленията му по Дилянгеровото писмо, що тананикатъ царпградскитѣ му дописки и м. д. т. за Българетѣ пропасть приготвляющи членове и статии, то отдавна ние би оставиле другитѣ си братья, и отколѣ ние би видѣле, нѣ Черковата, но гѫрнитѣ пакъ да ни скубитъ. Моля. Отъ дѣ би знале Бѫлгаретѣ какавъ кюляхъ имъ се кроп отъ родолюбивата за парици единайстица, ако «Напрѣдъкъ» не откриваше маската на калнивото имъ родолюбие? Народътъ ни отъ дѣ би зналлъ що сѫ за патриоти Вѣковци, ако «Напрѣдъкъ» не му посачѣше, че плачьтъ на органътъ имъ «Вѣкъ» е плачь крокодилскій, че голѣмото му благочестье е лицемѣрье, че плановетѣ му сѫ гибелни и че прѣсѫдитѣ му сѫ пѣкални. Ако ни единъ вѣстникъ не отговаряше на «Вѣкъ», то колко пѫти до сега народътъ би казалъ, че Балабановъ е «Ангелушъ», че единайсетьтѣ сѫ свѣтци и колко пѫти той би се повлѣкалъ по пѫтьтъ, който тие «Мессии» на Българитѣ посачатъ за спасенъето на тоя народъ? «Напрѣдъкъ» е народенъ органъ и длѫжность му е като такавъ да показува на народътъ плановетѣ на онія, които не работятъ освѣнъ противъ него. Непризнателни ли сѫ Бѫлгаретѣ? Не; и додѣ «Напрѣдъкъ» имъ брани интереситѣ, тие щатъ да хранятъ голѣма обичь и почитъ камъ тоя листъ и камъ редакторътъ му.

— Въ послѣдньо време и ѣздоколипцитѣ сврани и глупавитѣ гарги зафанаха да издаватъ и изпущуватъ хубоситѣ си веления во «Вѣкъ». Помнятъ Бѫлгаретѣ, че на 11 Майи т. г. единъ юристъ — редакторъ понарѣзанъ малко нѣщо, се бѣше качилъ на масата у едно гръцко кавене въ Царпградъ и съ чашата на рѫка бѣше истѫрколилъ съ една гръцка *вива* наедно и една юридическа здравица за побратимяванието на Бѫлгаретѣ съ Гѫрцитѣ. Една минува единъ мѣсецъ и едно ново поетче своего рода стѫпува вѫрху «Вѣкъ» и тръшнува една поема — да те пази Господь. Който е чель «Вѣкъ» отъ 14-й Юния безъ друго ще да е видѣлъ едно стихотворенье, което съ поезията си е засрамило и Шиллера и Шекспира; и Пушкина и Жуковскаго; и Виктор-Юга, а че и нашего Славейкова. А знаете ли вие що е то за сти хотворенье? Единъ приспиналъ синигерь пли, ако щете и, едно петровско петле си дава такавъ зорь, щото на мѣсто нѣкоя баремъ на него свойствена пѣсень, на мѣсто едно шантаво и побѫркано кукуриго, то испустнало единъ магарешки ревъ. Бре! бре! вика то, и си дере гѫрлото, като го блазни, че нѣ редакторътъ на «Вѣкъ» е демагогъ, но че такавъ е другий; Хей! се провикнува нашето скопосиче поетче, ти още хоратуваш ли, не си ли мѫкналъ още, и като пита два пѫти, то намѣсто да тури и псувията, що му дошла до устата, парежда цѣлъ редъ многоточье. А знаете ли защо иска то да псува? Ето защо: то се дере, а хората не щатъ да знаятъ, то реве, а хората си затулятъ ушитѣ. Помирение! вика то. А какво помирение иска и Стоянъ Николаевичъ Михайловски? Никакъ по долно отъ това: на ти, св. патрико, нашитѣ братья въ Тракия и Македония, а на насъ дай благословията си. Глупава работа! Помирете се, Българи! Но съ кого, защо и за какво? Бѫлгаретѣ отстѫпиле ли сѫ отъ православната вѣра, скарале ли сѫ са тие съ нея, схизматици ли сѫ Бѫлгаретѣ, та трѣбува да се помирятъ? Но въ това вѣрата се остави задъ метлата. Нашийтъ народъ се кани отр Стоенча, отъ Стоянова и отъ всичкитѣ Вѣковци чрезъ „Вѣкъ“, да отиде да цѣлуни заклетитѣ си непріятели — гѫрци и да имъ даде *хедийе* единъ дѣлъ отъ себѣ си, за да можатъ така да сѫборятъ и погѫрчатъ и другийтъ. Доколѣ, доколѣ, почтени Вѣковци, патриотизмътъ ви ще да почива въ клесинтѣ ви? До кога тия злочестни вселения?

—

Орѣхово, 10 Червенъ (Юний) 1875.

Ако погледне човѣкъ на злодѣйствата които непрѣстанно са случаватъ въ тукашното окрѫжие, той ще забѣлѣжи, че днесъ не живѣе въ просвѣтенытѣ XIX вѣкъ, но че си намира въ оныя тьмны врѣмена, въ които, както казватъ, хората биля принудени да теглятъ всѣкаквы злины. Види си че царскытѣ законы не сѫ имали честьтѫ да пристигнѫтъ тука и да си прочетѫтъ; или сѫ тѣ толкозъ тьмно написани та нѣкои отъ управителитѣ не могѫтъ още да ги разумѣятъ и да си съобразіятъ съ тѣхъ!

Чудно ще си види на нѣкои това що казвамъ, но тѣ ще си увѣрятъ щомъ прочетѫтъ долнитѣ редове, които азъ съ растреперанѫ рѫкѫ земамъ перото да опишѫ.

«*Черкезитѣ, олеле Боже! олеле горкана кѫдѣ да си дѣнемъ отъ тѣзи пусты Черкези!*» Тѣзи сѫ жалнытѣ и отъ все сърце и всякой день произнасяны думы, г-не редакторе, които ще чуешъ и отъ младо и отъ старо въ тукашното окрѫжіе. Прѣди дохождането на тѣзи гости (всякой помни) всѣкой ходеше свободно денѣ и нощѣ, а нѣкой даже и по цѣлы мѣсеци не си прибираше въ дома си и пакъ си завращаше живо и здраво; когато сега човѣкъ не смѣе и денемъ на далеко да ходи, пли ако ходи, той съ голѣмъ страхъ и трепетъ прѣмѫрва оныя мѣста по които свободно е ходилъ! Щомъ слѫнцето наближи да залѣзва, но полего ще видишъ орачитѣ бързишкомъ да вирѣгатъ воловетѣ си и всякой гледа да си прибере въ село. Забави ли си малко, той не врѣменно ще остане безъ волове. Исто тъй ще видишъ горкыйтъ овчарь, който цѣлъ день си е пекълъ на горѣщото слѫнце, да бърза да прибира стадото си и бързишкомъ у село. . .

Слѫнцето залѣзе; настанѫ ли нощь, настава всичко нѣмо като че си намира човѣкъ въ Африканскитѣ широкы пустыни; на рѣдко ще чуешъ даже и грозното лаянье на кучетата. Всякой са е затворилъ заедно съ добытъкътъ си въ бурделитѣ си и съ голѣмъ страхъ въ безсънie очаква явяванието на зорьтѫ пли пропѣванието на пѣтлытѣ за да си успокои и да си вземе малко дрѣмкѫ т. е. да си поспи малко. Но, на думытѫ си, за Черкезитѣ.

Тѣзи злодѣйци, ако и да вирлуваха до сега, рѣдко си чуваше да убіятъ човѣка, но, отъ едно врѣме на самъ захванѫхѫ освѣнъ да убиватъ хора, но и да безчестятъ булкы и жены и да убиватъ дѣвственытѫ невинность на младытѣ моми. . . .

Туй е накарало тукашното население (кое то състои отъ Българы, Помацы и Власы) да доде въ отчаяние, па и самите Турци отъ градътъ, ако иде нѣкой по кѫрътъ, и ако е безъ орѫжіе, той ще си върне пли безъ конь, пли обранъ и битъ!! Ако Черкезинътъ мине по край стадо по средъ пладнѣ, той ще си земе най добрто агне пли овца, и ако овчарьтъ си въспротиви, то за него е готова кѫмата или куршунътъ!! Като мислѣ че не е възможно въ стѣловетѣ на единъ вѣстникъ да са опишѫтъ всичкытѣ кражбы и убійства на тѣзи кавказскы звѣрове, то азъ ще си ограничѫ да кажѫ за най прѣснытѣ отъ два мѣсеца насамъ.

Дѣдо Петко изъ село Буруванъ, богатъ старецъ, когато Черкезитѣ дохождали нѣколко пѫти при него за да му крадѫтъ овци, добытъкъ и др. той смѣло ги вращалъ назадъ съ помощьтѫ на двата си игленны пищова. Туй си продължавало нѣколко врѣме и злодѣйцитѣ като видѣли че не може си нищо взе отъ стареца, отишли денемъ при него ужь да пазарѣятъ нѣщо и вредъ село на самыя день Връбница го убиватъ!!! Това си яви на мѣстното правителство и то даде надѣжда че ще изпири убійцитѣ, но и до сега нищо! Двама Евреи, които ходятъ отъ село на село да продаватъ малпфатурѫ, денемъ были обрани, като имъ оставили само дрехытѣ на гърба! . . На другы двама взели около 2,000 гр. съ които тѣ имали намѣреніе да купуватъ Гергевскы кожи. Други двама, които ходяли да купуватъ вълна, были тѣй сѫщо обрани, отъ тѣхъ зели по малко пары и два овны. На трима другы Българи, родомъ изъ Търновско, които ходили отъ село на село за да продаватъ памукъ и сапунъ, вошемъ имъ взели коиѣтѣ заедно съ товарытѣ; когато тѣзи си молили на злодѣйцитѣ да имъ оставятъ баремъ стокѫтѫ че сѫ спромаси съ жены и дѣца, добыли отговоръ: «и пый смы спромаси, идѣте си молете на каймакаминътъ, той нека ви съжали!» И тѣзи хорица плачешкомъ си отиватъ у дома си да оплакватъ черытѣ си денье!! Това си случи въ селото *Мадань*. Въ село — *Соколаре* когато Черкезитѣ лошли пощемъ да обиратъ кѫщытѫ на чорбаджията, той сполучва да убіе единого отъ тѣхъ, но за това си затвори въ затворъ!! На 25 Май въ село *Букевца* 1 ½ часъ на юго-западъ отъ градътъ обрнха петь кѫщи и единъ воденицѫ 2 ч. далеко отъ градътъ на сѫщытѫ посокѫ, и освѣнъ дрехы и другы нѣща взели и 2700 гр. но тукъ дъщерята (мома) на воденичара (дѣдо Петко) показала имъ че въ нея има юнашка кръвь, като отблъсняла двама отъ злодѣйцитѣ съ рѫцѣ отъ себе си, когато дошли при нея за да ѭ мѫчатъ, и сетнѣ ѭ ранили легко. Тъзи момѫ ѭ видѣхъ когато дойдохѫ въ Орѣхово да си явіятъ прѣдъ правителството, и при всичко че рѫцѣтѣ ѝ бѣхѫ нарѣзани отъ ножоветѣ когато си бранила, но лицето ѝ и юнашкія ѝ врѣжъ пакъ ѭ показвахѫ такваз за каквато ни ѭ разказахѫ. Мома 18 годишна, тя много пѫти отбранвала баща си отъ злодѣйцы. Да имаше (казваше тя) при мене пушка пли топоръ, азъ щѣхъ да имъ дамъ да разумѣятъ, но случихъ са на далеко отъ топора. Въ село *Липница* 2 ½ ч. далеко отъ Орѣхово а ½ часъ отъ горѣказанiятѫ воденицѫ, 4 кѫщи ометены отъ всичко, тѣй щото хората останѫли само съ дрехытѣ на гърба си. Казватъ че уловили ужь единъ Черкезинъ и го затворили въ затворъ, но до колко е истина това азъ не могѫ ви каза. Въ село *Алтимиръ* 5 ч. на западъ отъ Орѣхово. Прѣзъ първытѣ дни на настоящія мѣсецъ всякой пълза за да си копае кукуруза, който е единичката прѣхрана тука, нѣколко Черкези отишле при едня отъ по богатичкѫ фамилія копачи да откраднѫтъ хубавицытѫ имъ мома, но тази мома съ мотикытѫ ги отблъснала и наранила едного отъ тѣхъ, тѣ побѣснѣли взаждатъ кой нож, кой пищовъ и испопаленитѣ селяни побѣгватъ!! а Черкезитѣ тогава сполучватъ и оттеглюватъ момата

*) Дописката ни изъ този градъ и съ по прѣжнѣ датѫ остава за идущый брой. Ред.

на страна и слѣдъ като ѣ обезчестяватъ отрѣзватъ косата и и ѣ пущатъ тогава да си глѣда работата!!!? Когато родителитѣ ѝ додохъ да ся оплачатъ на правителството, отговорило имъ ся че ще си потрудятъ да издирятъ злодѣцитѣ, но то тъй си останѣ и ся забрави. . . . Същата слѣдба постигна и двѣ поманики жены. Тъй сѫщо и женитѣ на нѣкого си Челиби-бей пристигнѣли по пѫти обраны и обезчестены и пуснали ги пакъ да си ходатъ спокойно. Злодѣцитѣ все ся дирятъ пъкъ не могатъ да ся намѣрятъ. *Кремени*, 5 души убити и 3 кѫщи обрани на 26 Май. *Мраморенъ*, една мома обезчестена и косата ѝ отрѣзана съ нѣколко грошове. *Рашково*, трима души търговци обрани и убити. *Пещени*, единъ Вратчанецъ слѣдъ пѫтуванието си като си завращалъ дома си бѣлъ убитъ близу при Ново село. Преди нѣколко дни ся научихъ отъ пѫтници че въ тѣзи два мѣсеца освѣнъ тѣзи дѣто знаѣмъ азъ имало и още около 30 души убити.

За по-малкытѣ злоупотребления нѣма да ви кажѫ нищо, защото който пише за тѣхъ, той бива награденъ. Замѣсъ единъ отъ учителитѣ бѣше писалъ нѣщо за злоупотребленията, но той само знае какво си истѣгли!

Тука почтенныйтъ дописникъ поменува името на едното отъ бывшитѣ учители въ Орѣхово, който отъ завистъ нѣкакъвъ былъ наклеветилъ писавшйтъ си другаръ, и окайва Орѣховчани за това дѣто искали и пакъ сега, слѣдъ като го исключили отъ учителството, да го условятъ на ново за учитель. За дѣда протосингела, той, дописникъ-тъ никакъ добрѣ са не произнася, но ный като прѣмълчаваме за сега всичко това обращаме вниманието имъ върху това що са говори за тѣхъ и желаемъ да чуемъ поправлението имъ, инакъ ный не ще бѫдемъ отговорни за всичко що ще бѫдемъ пò послѣ принудени да обнародуваме за тѣхно прѣдъ публиката изобличение. Р е д.

—

Горня-Орѣховица, 14 Іюній 1875.

Извѣстието за смъртьта на Н. В. Пр. Св. Търновский Иларіона, уважаемаго ни архипастыря, твърдѣ много наскърби жителитѣ ни.

Въ честь и споменъ на покойнаго, на 8 ѝ того са събрахме всички граждане въ единъ черковъ, дѣто са отслужи Божеств. служба отъ 3-ма священници, направи са упѣнио — парастасъ и са държа рѣчь отъ Г-на С. Иліева. Въ рѣчьта си г-нъ Иліевъ, очьрта въ кратце биографията на Н. В. Пр-ство, и загубытѣ които ще сполѣтѣтъ Св. ни Ексархія, съ изгубванието на много заслужившія роду си Св. Търн. Иларіона. —

Въ намѣрение бѣхме да докажемъ и да са обѣснимъ на благороднытѣ граждане (!!) г-да Търновцы врьхъ сичко въ дописката помѣстена въ . . брой на «Источно Врѣме»; нъ понеже изгубваме вече милия си архипастырь, противъ когото въ заблуждението си бѣхѫ възстанали тѣ, и понеже е близко врѣмето, въ което отъ цѣлата Епархія избирателитѣ щѣмъ събра пакъ да са посприкажемъ, то за сега ще имъ рѣчимъ само това: «че съсъ пѣдята си да мѣрятъ и по кефа си да са распоялагатъ съ Епарх. работы, това никога не ще имъ са позволи.

Единъ Орѣховчанинъ.

—

Рила.— Отъ многото важны работы, които имало да са пишатъ за туй село или паланкѣ, една дописка ни съобщава по интересното, т. е. че было въ общинѣ, было въ училищно настоятелство а также и въ училището нѣмало никакъвъ редъ. Учительтъ тѫзъ годишенъ (види са че въ Рила учителитѣ всякѫ годинѫ са мѣняватъ. Р.) нападалъ съ голѣмы неприличности на калугерството, което дописникътъ защищава по своему. Училищното настоятелство нѣколко пѫти само посѣтило училището, и то като не намѣрило учителя, който са расхождалъ по келиитѣ, не са трудили вече да ходятъ защото знаяли че нѣма да го намѣрятъ.

Дописката призовава вниманието на власти ката върху поведението на тойзи учитель, защото тѣ, Рилци были простаци и не отбирали отъ ученіе!

Споредъ насъ, добрѣ бы было нашитѣ сотечественици въ Рила да са постарятъ и введѫтъ какъвъ-годѣ редъ въ общинятъ си, да си наредѣятъ по достойно настоятелство училищно, и ако дѣйствително учительтъ имъ е такъвъ, какъвто го описва дописката, да го замънѣятъ съ другъ, и работата имъ са свърши и безъ владыката, но и Н. Пръосвещенство по длъжность трѣба да са погрижи както за тѫзи рабатъ, тъй и за възможното ограниченіе на келиитѣ въ това село, за да могатъ и учителитѣ и калугеритѣ да си вѣдатъ безпрѣпятственно заниманията на званията си. Ред.

—

☞ *Нѣкои отъ нашитѣ почитаеми дописници ны пытатъ дору са и сърдятъ защо да не обнародуваме по скоро дописъть имъ. Въ отговоръ ще имъ кажемъ, че отъ нѣколко врѣме на самъ ный имамы такъвъ наводненіе отъ дописки, щото ако речемъ да гы обнародуваме исцѣло и всичкытъ, трѣбва да оставимъ всичко друго на страна и само съ дописки да пълнимъ листа си цѣли нѣколко недѣли на редъ.*

Както и да е, а нашето намѣрение е да обнародуваме, ако не всичкытъ то поне повечето, като направимъ извлечение отъ тѣхъ. Такова извлечение ный вече направихмы, но защото за този листъ бѣхѫ наредены вече нѣколко дописки, извлечението отъ другытѣ ще почне отъ идущый брой.

Казвали смы го другъ пѫть, ще го кажемъ и сега: че който желае да види цѣлѫ дописъкътъ си обнародуванѫ, трѣба да пише чисто, ясно и колкото е възможно кратко.

ПОЛИТИЧЕСКЫ ПОВИНЫ.

—

ФРАНЦА

Между другытѣ злочестины които отъ нѣколко врѣме на самъ гонятъ нещастныйтъ френскый народъ, настанѫ въ послѣдне врѣме и грозного и разрушително наводненіе на Южнѫ Франціѫ, вещественнытѣ загубы и многочисленнытѣ человѣчесы жертвы отъ което ниждатъ нашитѣ читатели по долу.

Това наводненіе на рѣкѫтъ Гаронѫ дойде тъкмо въ онова врѣме, когато въ Народното френско Събраніе ставахѫ живы разисквания върху въпросътъ на общественныгѣ власти. А защото южныгѣ области сѫ житницата на Франціѫ и наводнението въ тѣхъ е общо народно нещастіе, слѣдствията на което ще ся помнятъ дълго врѣме въ тѫзи голѣмѫ стрвнѫ, Народното Събраніе е прѣкъсналло за малко врѣме другытѣ си занимания и е размыслило за туй общо нещастіе, като взело мѣркы такыва, които да могатъ отъ части да олекчатъ злощастныгѣ жертвы на наводнението.

Единъ кредитъ отъ два милиона франка са е прѣдложилъ за тѣхъ и са пріелъ едногласно отъ Законодателното Тѣло. А въ сѫщото врѣме са отворилъ единъ расписъ за помощи въ самото Писалище на Народното Събраніе, въ който са записватъ членоветѣ му; подобны расписи са отворили по заповѣдь на правителството и въ всичкытѣ френскы посолства въ странство. И нѣма никакво сумнѣніе че френскыйтъ народъ, който доказа нече колко цвѣтущы има економическытѣ свои силы чрезъ точното и бързо исплащанье на огромныйтъ германскый данъкъ, ще даде и въ туй обстоятелство единъ рѣдъкъ примѣръ отъ великодушно пригѣжданье на толкозъ многобройны жѫртвы на неожиданото нещастіе. А въ туй великодушіе ще зематъ участіе безъ никакво сумнѣніе и всичкытѣ пріятели на великыйтъ и благороденъ френскый народъ, или по-добрѣ всичкыгѣ человѣколюбци, безъ изключеніе нито на Германцитѣ.

Наводненіето на Франціѫ.

«Тулузскый вѣстникъ» отъ 11/23 Іюнія него каквы подробности дава за наводненіето на Гаронѫ и за произлѣзлытѣ отъ него катастрофы.

«Вслѣдствіе на силныгѣ дъждове които валѣлъ отъ три дни на самъ рѣката Гаронна и другытѣ потоци са вздигнѫхѫ много. Тѫзи сутринѫ рѣката покрыва въ Тулузѫ полянѫтъ *Филтирѫ*, което показва че наводненіето е голѣмо. Дъждъть не прѣстава и опасно е за голѣмы катастрофы. Днесъ часътъ по три една часть отъ училището са завлѣче отъ водытѣ; по шесть часа и другата часть са завлѣче и удари силно о заведението *Рапод*, и като стигна до Новыйтъ Мостъ разби са съ ужасенъ трѣсъкъ. Невъзможно е да са прѣдстави всичко щото завлича силното теченіе. Виждате да са влачатъ дървета, плодове, кѫщны ссѫдове и добытъци; зрѣлището е сърдцераздирателно. При стѣныгѣ на *Муретъ* са зематъ прѣдпазителны мѣркы за опазванье на по-долныгѣ страны на прѣдградіето Св. Кипріана.»

Ето и телеграфическытѣ извѣстія отъ Тулузъ:

Тулуза 11/22 Іюнія 2 30 вечерь. — Наводнието на Гаронѫ и на потоцитѣ причинили голѣмы катастрофы. Мостъть който съединява фабрикѫтъ за оржжія съ многоѫгълника, както и разны другы заведенія са завлѣкохѫ отъ теченіето. Наводненіето расте постепенно, и дъждъть слѣдува да кали. Жителитѣ отъ заплашванитѣ махалы са прѣнасятъ съ помощьтъ на войскѫтъ.

5 часъ вечеръ. — Махалата Св. Кипріана са покры съвършенно отъ водытѣ. Мостъть Св. Михаила е въ опасность. Ходещето по каменныйтъ мостъ са запрѣти. Положеніето е серіозно.

6 часъ 45 м. вечеръ. — Мостъть Св. Михаила са завлѣче. Всичко отъ болницѫтъ са прѣнася. Едно голѣмо число кѫщы падниѫхѫ. Наводненіето расте. По новыйтъ мостъ са не ходи. Съобщеніето между S. gaudens и montereјeau са прѣкъсна. Мостоветѣ Мюретъ и Кареръ са завлѣкохѫ. Общо е удивленіето.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

—

— Намѣсто г. Калліади ефенди са опрѣдѣли за управитель на Писалището на Печата Пертевъ ефенди.

— Миналыйтъ петъкъ Нег. В. Махмудъ Недимъ паша посѣтилъ посланницитѣ англійскый, френскый, германскый и русскый.

— *Вакѫтъ* извѣстява че по царскѫ заповѣдь за напрѣдъ *людиритъ* не щѣли да са провъзвеждатъ въ чинъ *каймакамы*. За каймакамы щѣли да са назначаватъ само оныя които сѫ свършили наукытѣ си въ тукашното гражданско училище.

— Споредъ *Фаръ дю Босфоръ* една Французойка, която са прогласила за учителкѫ на медицинското училище въ Парижъ, госпожа Бресъ, ще дойде слѣдъ малко въ Цариградъ като докторка на харемътъ на Нег. В. Султана. Госпожа Бресъ са отказала, както казватъ, да пріеме управлението на единъ болницѫ въ Парижъ съ голѣмѫ заплатѫ и прѣдпочела да дойде тука.

— Баронъ Хиршъ принесълъ на всемірното Израилитско Братство козичеството отъ десеть хыляды франка, за да послужи за откаряньето на едно еврейско училище за бѣдныгѣ дѣца въ Дарданелытѣ.

— Русскыйтъ генералъ Филиповъ, за когото споменѫхмы нѣщо въ единъ отъ миналытѣ броеве на «Напрѣдъкъ» и който пристигна миналыйтъ четвьртъкъ въ Цариградъ, посѣтилъ Н. Св-ство вселенскыя Патріархъ г. Іоакыма, както и преждебывшія Патріархъ г. Григорія. Отличныйтъ тойзи по богословскыгѣ си знанія гостъ щѣлъ да остане въ Цариградъ около три седмици, и послѣ ще замине за Св. Горѫ, Аѳины и Керкыра, а отъ тамъ въ Бонъ въ Германіѫ, дѣто ималъ намѣреніе да земе участіе въ Съборътъ на Старокатолицитѣ.

— Вѣстникъ *Дунавъ* извѣстява че императорското правителство запрѣтило кржгообращението на новоотсѣченытѣ сърбскы пары въ отоманскытѣ държавѫ.

— Споредъ сѫщыйтъ вѣстникъ, въ седмнадесеть села отъ каазата Лѣсковецъ паднѫлъ градъ, на голѣминѫ колкото яйце, който много повредилъ сѣнѣбытѣ.

— Френскыйтъ адмиралъ Ларонсіе Ленуръ, който отъ нѣколко врѣме са намѣрваше въ Цариградъ, слѣдъ аудіенціѫтѫ която му са даде въ вторникъ въ палата на Чераганъ, тръгнѫ съ френскыйтъ воененъ параходъ *Форфе* за Тенедосъ, дѣто са намѣрва подъ неговѫ заповѣдь френската флота. На тръгванье френскыйтъ адмиралъ са поздрави отъ турскытѣ флотѫ съ обикновеннытѣ топовны гърмѣжи, на които френскыйтъ корабъ отговори и поздрави тоже съ топовны гърмѣжи отоманского знамя.

— Завчера, вторникъ вечеръ, часътъ около 12 ½ избухнѫ силна буря съ свѣткавицы, трѣсквицы и силенъ дъждъ и трая до десеть минуты. Нѣкои отъ вапорытѣ които работятъ въ въспорътъ са принудихѫ да спрѫтъ на по ближнѫтѫ скеліѫ. Дръвета са искоренихѫ, нѣкои кѫщы са повредихѫ, канци са строшихѫ, а въ островъ Принципо, казватъ, единъ хамалинъ са грабналъ отъ вѣтърътъ на скеліѫтѫ и са въврилъ въ морето, дѣто са и удавилъ.

— Страшенъ пожаръ съсипалъ въ Россіѫ градътъ Морсаангъ, (!) като оставилъ неповредены само 160 кѫщы отъ 1,221 които съставлявали градътъ. Всичкыйтъ движимъ имотъ на жителитѣ загынѫлъ. Освѣнъ училището, всичкытѣ общественны зданія станѫли жѫртва на огньтъ. Загубытѣ са присмѣтатъ на 5,000.000 рубли. Градоветѣ Тамбовъ и Козловъ испратили шесть кола отъ желѣзницѫтѫ пълны съ хлѣбъ, обуща, дрѣхы и пр. еще и 700 рубли.

— Въ камерѫтѫ на лордоветѣ въ Лондонъ лордъ Стратеденъ казалъ, че на 7/19 Іулія ще обърне вниманието на камерѫтѫ върху окружното писмо което на 20 Октомвр. отправили Австрія, Германія и Россія на В. Портѫ, както и върху отговорътъ който са далъ на 23 Октомвр. 1874, и ще иска съобщеніе отъ кореспонденціѫтѫ които са е размѣнила между Англіѫ и другытѣ силы.

— Пьрвыйтъ капетанинъ на *Таманъ*, параходътъ на русского посолство въ Цариградъ, награднилъ са съ орденътъ *Османіе* отъ третій классъ, а вторыйтъ капетанинъ и докторътъ на сѫщыя параходъ съ орденътъ *Меджидіе* отъ четвьртый класъ.

— За бюджетътъ на държавѫтѫ *Левантъ Хералдъ* пише слѣдующето:

«Бюджетътъ са подтвърди отъ Султана и са приготовлява отпечатванието му за да са обнародува. Лондонскый *Таимсъ* и другы важни англійскы вѣстници прѣдставихѫ че за[illegible] милиона лиры стерлины. Това е грѣшка. Тѫзъ-годишныйтъ дефицитъ е 5,000.000 турскы лиры, или 4,500.000 лиры стерлины. Прѣсмѣтнуванието на доходытѣ са е основало върху доходытѣ отъ миналытѣ години а не върху увеличавнытѣ доходы, на които можахѫ да са надѣватъ за текущѫтѫ економическѫ годинѫ. Великыйтъ везыръ извѣсти че има твърдо рѣшеніе да стори всичко отъ своѣ странѫ щото да одържи разноскытѣ въ прѣдвиждануытѣ граници. Не толкозъ благопріятното състояніе на сѣнѣбытѣ, загубата на животнытѣ отъ епизоотіѫтѫ и отъ зимѫтѫ, както и другы причины могатъ да намалѣтъ доходытѣ на правителството, но не, споредъ всико человѣческо прѣдвиждане, въ значителнѫ степень, и никаква важна причина, споредъ както са вижда, не сѫществува, щото да са повѣрва че дефицитъть ще надмине числото 5,000.000 лиры стерлины. Туй безъ сумнѣніе е единъ жалостенъ дефицитъ, но, при всичко това, не струва никакъ да са безпокоя публиката твърдѣ много. Тойзи дефицитъ не е такъвъ, щото да докара въ Турціѫ едно дѣйствително затрудненіе. Като са управляватъ добрѣ финанциитѣ и правителството като води благоразумно другытѣ работы на държавѫтѫ, тази празднина не слѣдъ много врѣме ще са запълни.

— Единъ отъ парижскытѣ вѣстници пише слѣдующето: «Извѣстяватъ че Россія съгласно съ Австріѫ и Германіѫ прѣдлага на Турціѫ и Персіѫ да са опрѣдѣли една европейска комисія за вдигането на мѫчнотіитѣ, които сѫ са породили между двѣтѣ държави, относително до въпросътъ на границитѣ имъ.»

— Споредъ единъ дописъкъ изъ Марашъ до *Баскретъ* отъ 31/12 Іюнія тойзи градъ пострадалъ злѣ отъ единъ силенъ буріѫ, послѣдувана отъ силенъ дъждъ и градъ. Въ наводненіето което са образувало въ късо врѣме загынѫли 20 человѣци, завлѣкли са около 50 добитъка, 6 воденици, 6 кѫщы, 4 моста и са разорили множество нивы и лозя. Всичката загуба възлѣзвала на 25,000 турскы лиры.

— Нѣкои отъ Черногорцитѣ които сѫ пріемали въ кѫщитѣ си И. В великыя везирь, когато той като главенъ управитель въ Шкодрѫ обикаляше албанскытѣ горы, като са намѣрвали отъ нѣколко врѣме въ Цариградъ, имѣли честьтъ да са прѣдставятъ прѣдъ И Высочество, който благоволилъ да опрѣдѣли за всякого едного отъ тѣхъ по двадесеть и петь гроша на день, додѣто тѣ стоіятъ въ Цариградъ.

— Ный не дадохмы никакво вниманіе и не отговорихмы на жалкытѣ онѫзи и несвѣстимъ диллемѫ на «Вѣкъ» за положението на цариградскытѣ Българы: подъ Екзархіятѫ ли сѫ или подъ Патріархіятѫ. Това ный не направихмы, не защото нѣмамы какво да отговоримъ, но защото счетохмы за излишно да отговарямы на въпросы, които са поставятъ само за да са намѣрвамы на думѫ, еще и отъ уваженіе къмъ читающятѫ публикѫ.

Но «Вѣкъ» са враща пакъ на това и, чрезъ изказванието на едно мнѣніе *за сѫдалището* на Екзархіятѫ тозъ пѫть той пò майсторскы иска да замаже очитѣ на читателитѣ и пò майсторскы да оправдае беззаконнованието отъ 2-й Май, като подтвърди съ това че цариградскытѣ Българи имали право да са мѣсятъ въ екзархійскытѣ работы.

Върху тѫзи два въпроса, ный ще поговоримъ въ идущый брой на «Напрѣдъкъ», вопрѣкы высокытѣ заповѣди на г-на Д іева.

— Обращамы вниманието на нашитѣ сотечественици върху допискытѣ си изъ Загребъ, която е вмѣстена въ третіятѫ страницѫ на днешнійтъ ни брой. Споредъ неѫ професоръть на славистикѫтѫ при загребскыйтъ университетъ, г. Леополъ Гайтлеръ тръгва на 8/20 Іулія за да направи едно знанственно пѫтуванье изъ нашитѣ земи. Ный прѣпоръчвамы г. Гайтлера на вниманието на нашитѣ сотечественици за да му бѫдатъ въ всяко отношеніе на рѫкѫ и да му пристояватъ во всичко, което бы му было нуждно за высокытѫ знанственнѫ миссіѫ съ който е натоваренъ. Съ такъвъ обнаскѫ ный си придобываме най добрѣ *сѫдалищіятѣ* на такъвъ знаменыты лица, които владѣятъ съ явното мнѣніе на наученытѫ Европѫ.

— Видѣли сѫ безъ сумнѣніе читателитѣ въ единъ отъ послѣднитѣ броеве на «Напрѣдъкъ» единъ дописъкъ изъ Пловдивъ отъ 24 Май, както и бѣлѣжкытѫ съ които ѝ съдружихмы, като казахмы че въ идущія си брой ще обнародуваме и другытѫ отъ този градъ и за сѫщытѫ работѫ дописъкъ, както и отвореното писмо до онзи патріотъ съ когото са занимаватъ речевытѣ допискы. Това ный не направихмы въ послѣдующія брой на «Напрѣдъкъ», а не го правимъ и въ днешній, по причинѫ че ни са достави друга една дописка все за сѫщытѫ работѫ и ужъ отъ сѫщытѣ ученици отъ IV и V класове, но съ совсѣмъ противно съдържаніе, т. е. че всичко писано изъ Пловдивъ въ дописъкътъ на «Источно Време» было истина и че дописката отъ ученицитѣ въ «Напрѣдъкъ» была скована отъ учителитѣ и пр. Тази дописка прибавя да каже, че работата въ Пловдивъ е станѫла сѫщо *габровска работа*.

При всичко че ный имамы пò друго мнѣніе за пловдивскытѣ учители отъ онова за габровскытѣ *кахраманы*, отложихмы обнародуванието на послѣдніятѫ си дописъкъ как то и на отвореното писмо, додѣто са увѣрѫ по добрѣ за подписытѣ на ученицитѣ въ IV и V класове въ пловдивското училище, защото, да си кажемъ правото, ный не имъ познавамы сѫщинскытѣ подписы, и слѣдователно не можемъ да узнаемъ на коѣ страна е истината.

Колкото за дописъкътъ въ «Источно Врѣме», тя са отдава на г-на Д. В. Манчева, който обаче ни сви по телеграфа че не е отъ него писана. Нека знаятъ това почитаемытѣ ни дописници, но и г-нъ Манчевъ не трѣбаше намъ да евива за това, а да са расправи съ г-да учителитѣ въ Пловдивъ.

— Съ благодареніе са научаваме че мѣкарскыйтъ тука еснафъ рѣшилъ да подьржа двѣ момчета отъ Костурскытѫ епархіи въ габровскыйтъ пансіонъ додѣ свьршатъ наукытѣ си въ габровското училище. Сѫщо тъй обѣщаватъ да плащатъ нѣщо и за подьржаніе на едно българско училище въ Костуръ. Членоветѣ на мѣкарскый еснафъ сѫ повечето отъ костурскытѫ епархіи, и до прѣди пять-шесть годины у тѣхъ нѣмаше никакво проявеніе отъ народно чувство, а днесъ тѣ показватъ ревность достопохвална за развитіе на българщинытѫ и тукъ между своитѣ както и въ епархіитѫ. Желателно бы было да подражаяхъ този достопохваленъ примѣръ и другытѣ еснафи въ цариградъ и особенно градинарскыйтъ за развитіе на българщинытѫ въ бытолскытѫ епархіи.

99-та годишнина на американскытѫ независимость.

Американската въ Цариградъ колонія отпразднува миналытѫ сѫбботѫ тойзи си народенъ праздникъ въ живопасныгѣ равнины на Хюнкяръ-Скелеси, дѣто былъ приготвенъ простъ и селскый обѣдъ. Сътрапезницитѣ были на брой до триста, заедно съ ученицитѣ отъ Робертъ Колежъ. Доволно Американки сѫпразднували заедно съ мѫжьетѣ възпоминанието на своіятѫ народенъ независимость.

На чело на угощението былъ посланникътъ на Съединенытѣ Щаты г. Майнартъ. Слѣдъ обѣдътъ са изрѣкли слова, а не напивкы, защото вино нѣмало на трапезятѫ. Понеже угощението са дало отъ странѫ на основателъть на училището г. Роберта, владѣло свещенно-проповѣдническото въздьржаніе, на което са подчинили и не свещенно-проповѣдницитѣ сътрапезници, като са задоволили съ студенѫ быстрѫ водицѫ.

Прьвъ говорилъ посланникътъ въобще за посланието си тука, а слѣдъ него мнозина другы върху разны прѣдмѣты, и най послѣ тържеството са свьршило съ нѣкои отъ народытѣ американскы игры.

— Съ благодареніе са научаваме че бывшійтъ учитель на Турскый языкъ въ българското училище на Фенерь, а сега Д-ръ Василій Камберъ са назначилъ отъ управлението на царското медицинско училище за Докторъ въ Ловечь. Ный сърдуваме нашитѣ сотечественици въ Ловичь за тѫзи имъ полузѫкъ, и надѣемъ са че ще останѫтъ благодарни толкозъ отъ познанията колкото и отъ учтивото обхасяне на бѫдущыйтъ си Докторъ.

— Като пристигнѫхѫ братя-тѫ женнопочившаго Иларіона въ Цариградъ недѣлѫ при присѫтствіе екзархійского началство и нѣкои парѳіотытѣ на Търновскытѫ [illegible] г. единѫхѫ печатитѣ отъ сѫдилищното койника. Намѣри са единъ бояджіа-ска тъ за 1,000 лиры; другъ билет-пиъ консолидета; 73 минца, 205 [illegible]жав лиры турскы въ брой. Освѣнъ [illegible]бѣлязъ билетъ за 600 лиры у едного [illegible] цитѣ.

Намѣрихѫ са еще всичкытѣ [illegible] то редовно си държѣлъ покойный 1854 год. на самъ, и съ разлика Наст които са занимава една нарочно матъ прѣдѣлена комисія. окон

ИЗВѢСТИЕ.

«Българского Книж. Дру[illegible]

Главного годишно събрание [illegible] ского Книжевно Дружество» ще[illegible] тая година, както обикновенно [illegible] га, на 25 ѝ идущи Юлия.

Умоляватъ се всички обитатели [illegible] лица, които споредъ 50 чл. [illegible] Дружеството иматъ право да [illegible] ватъ на главного годишно съ[illegible] говолятъ и изпроводятъ въ Брѫла [illegible] цель своитѣ пълномощни предс[illegible]

Понеже Дружеството, въ особенъ [illegible] тѫзгодишното главно събрание, [illegible] глежда въпроси отъ голѣма [illegible] своитѣ напрѣдъкъ, за да не посрѣщ[illegible] днение въ дѣянията си порадя [illegible] на годишното събрание, желателно [illegible] китѣ членове *да зематъ това* [illegible] *ние* и о[illegible] ма изпроводятъ [illegible] чищъ въ Брѫла [illegible] свитѣ предста[illegible]

Брѫла, Дѣдовод[illegible]
20 Іюнія 1875. Т. [illegible]

Понеже азъ, долоподписаний, правленіето на тукашната мо[illegible] ска кѫща, коя[illegible] прѣди управлявал[illegible] И. Золотовичъ, и който замин[illegible] градъ, явя[illegible] това на всичк[illegible] пріятели, които може да имат[illegible] даваніе съ него, да побързатъ [illegible] дѣятъ смѣткытѣ и то най кѫсно [illegible] на идущійтъ мѣсецъ Юній т. г.

Пловдивъ, Д. И. Золот[illegible]
19/31 Маій 1875.

Учитель, който е слѣдвал [illegible] свършилъ въ единъ отъ реалнитѣ [illegible] въ Русціѫ, а е учителствувал [illegible] ко врѣме въ отечествошо ни, [illegible] сто. Но защото тойзи учител[illegible] бенія наклонность-да учителствува [illegible] прѣдъ или въ Битолѫ или въ [illegible] или въ Охридъ или въ Кюстенд[illegible] който отъ общинытѣ въ тѣзи [illegible] ма нуждѫ за такъвъ учитель, [illegible] отнесе за споразумѣніе до реда[illegible]

Учителка, която е учителствув[illegible] срѣдни Бълг. училища, была е [illegible] динѫ и кѫщна учителка и възпи[illegible] и има понятіе отъ по употреб[illegible] нѣ ржкодѣліи; дыри място. Кол[illegible] община или нѣкоіѫ Бълг. фамил[illegible] ся нуждае отъ такъвъ учителка, [illegible] отнесе до редакціятѫ на «Напр[illegible]

Имаме честь да обявимъ на [illegible] то Общество че отворихме въ Ц[illegible] Спедиціонерска кѫща за пріемане [illegible] пращание на стоки по сухо (съ [illegible] ница) и по море (съ Параплу[illegible] названіето.

«ФИЛИПЪ & РАЙНОВЪ

Повѣреніето което имаме отъ [illegible] компаніи, опитностьта, строгостъ [illegible] испълненіето на дѣлата, и по въз[illegible] сти ефтената услуга, ни насърч[illegible] да сѧ прѣпоръчаме на довѣріето [illegible] ювройнытѣ ни пріятельски запов[illegible]

Писалището ни сѧ намѣрва на [illegible] Капусу, Мехмедъ Расимъ Паша № [illegible] на земната етажа до египетската [illegible]

Имамъ готовъ прѣводътъ на Пед[illegible] скыть поучения отъ М. Миличевић[illegible] книга с една отъ най нуждните за [illegible] тѣ ни учители. Ако нѣкой отъ [illegible] приемнува напечатванието ѝ, нека са [illegible] за споразумѣнье до менѣ или напр[illegible] чрезъ редакцията на «Училище» [illegible] *Георгій А. Кѫрд[illegible]*
Руссе, 12 Іюнія 1875.

Лотаріята на Женското [illegible] ство «Съгласіе» въ Свищ[illegible]

Тѣглена на 8 Іюній печелѣтъ сѣдм[illegible] те двадесеть Нумери. —

№ 1,502 печели първія Лотъ.
» 1,201 » вторія »
» 28. 111. 514. 774. 808. 836. [illegible]
1,417. 1,593. 1,603. 1,847. 1,958. [illegible]
2,119. 2,290. 2,752. 2,816. 2,652.

Министерство на Търговіятѫ

Осиромашаваніе на абаджійтѣ [illegible] Радевъ въ Балканы.

—

Понеже са опрѣдѣлыхѫ сѫдейскый [illegible] мисариѫ при 2-то отдѣленіе на Т[illegible] ското Сѫдилище и Ставраки ефенд[illegible] лязѫщиѫ при реченото отдѣленіе и [illegible] ходъ ефенди, молязиміѫ при 3-то [illegible] дѣленіе, привръменни синдици на [illegible] сиромашаваніе, призовавать са всѣ[illegible] които иматъ да зематъ щото спад[illegible] 170 ч.л. на търговскыйтъ законникъ [illegible] са прѣдставятъ на 31 Іюнія въ поне[illegible] никъ часътъ около петъ въ Търговското [illegible] дилище, за да размыслятъ да ли тр[illegible] да си останѫтъ привръменныгѣ сѫд[illegible] или да са изберѫтъ изново.